

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.3.2014 r.
COM(2014) 180 final

2014/0100 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kontrolach urzędowych] i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007

{SWD(2014) 65 final}

{SWD(2014) 66 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa i cele wniosku

W ostatniej dekadzie rynek żywności ekologicznej charakteryzował dynamiczny wzrost napędzany znacznym zwiększeniem popytu. Globalny rynek takiej żywności zwiększył się czterokrotnie od 1999 r. Obszary przeznaczone pod rolnictwo ekologiczne w Unii Europejskiej (Unii) zwiększyły się natomiast dwukrotnie. Każdego roku 500 000 ha przekształcanych jest pod uprawę żywności ekologicznej. Jednak ani wewnętrzna podaż, ani ramy legislacyjne nie dotrzymują kroku tej ekspansji rynku. Reguły produkcji nie uwzględniają dostatecznie zmieniających się obaw i oczekiwań konsumentów i obywateli, reguły znakowania są skomplikowane, ustalono również niedociągnięcia w systemie kontroli i reżimie handlowym. Przepisy są skomplikowane i narzucają znaczne obciążenia administracyjne, które zniechęcają drobnych producentów rolnych do przystąpienia do unijnego systemu rolnictwa ekologicznego. Niektóre z wyjątków, które były potrzebne dla zapewnienia rozwoju sektora, nie wydają się mieć dłużej uzasadnienia.

Niniejszy wniosek ma udoskonalić przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego w następujących celach:

- (1) usunięcie przeszkód na drodze do trwałego rozwoju produkcji ekologicznej w Unii;
- (2) zagwarantowanie uczciwej konkurencji dla rolników i podmiotów oraz umożliwienie sprawniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- (3) podtrzymanie lub pogłębienie zaufania konsumentów do produktów ekologicznych.

1.2. Kontekst ogólny

Przyjmując rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych¹, Rada określiła szereg kwestii, w przedmiocie których Komisja została zobowiązana do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania, po analizie doświadczeń uzyskanych w toku stosowania rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

Rada przyjęła konkluzje na temat sprawozdania Komisji² podczas posiedzenia poświęconego kwestiom rolnictwa i rybołówstwa w dn. 13-14 maja 2013 r.³ i wezwała państwa członkowskie i Komisję do rozwoju sektora rolnictwa ekologicznego w ambitnej skali poprzez dokonanie przeglądu obowiązujących ram prawnych, w celu poprawy ich użyteczności, zapewniając równocześnie okres stabilizacji i pewności, jak również zmierzając do dalszego sprecyzowania i uproszczenia przepisów, a także zaradzenia nadal nierozwiązanym problemom, wymagającym dalszych wysiłków.

Przegląd prawodawstwa w zakresie produkcji ekologicznej stanowi element programu sprawności i wydajności regulacyjnej Komisji⁴.

Przegląd ten daje okazję do dostosowania uprawnień wykonawczych Komisji ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 do rozróżnienia między uprawnieniami delegowanymi a

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

² COM (2012) 212 final z dnia 11 maja 2012 r. Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.

³ 8906/13 AGRILEG 56 – Rolnictwo ekologiczne: Stosowanie ram regulacyjnych i rozwój sektora.

⁴ Komunikat Komisji w sprawie sprawności regulacyjnej z dnia 12 grudnia 2012 r. – COM(2012)746.

wykonawczymi Komisji wprowadzonego w art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

1.3. Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniossek

Pierwszy unijny akt legislacyjny w sprawie produkcji ekologicznej przyjęty został w 1991 r. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 zawierało definicję prawną produkcji ekologicznej ustanawiając reguły produkcji, określało wymogi w zakresie kontroli i znakowania, jak również przepisy dotyczące przywozu produktów ekologicznych. Stanowiło to podstawę ochrony konsumentów i producentów żywności ekologicznej przed fałszywymi i wprowadzającymi w błąd oznaczeniami produktów.

Przepisy te zostały zmienione wraz z przyjęciem w czerwcu 2007 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007, w którym w szczególności:

- zawarto bardziej szczegółową definicję produkcji ekologicznej, opisując jej cele i zasady;
- poprawiono harmonizację przepisów dotyczących produkcji ekologicznej w Unii, kończąc obowiązywanie krajowych przepisów dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego;
- wprowadzono możliwość zastosowania (ściśle ograniczonych i obowiązujących przez krótki czas) wyjątków od przepisów na odpowiedzialność państw członkowskich;
- powiązano system kontroli produkcji ekologicznej z urzędowym systemem kontroli żywności i pasz przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004⁵ oraz wprowadzono obowiązek akredytacji prywatnych jednostek kontrolnych;
- zrestrukturyzowano system przywozu: obok uznania państw trzecich do celów stwierdzenia równoważności, Unia Europejska uznaje organy kontrolne działające w państwach trzecich do celów stwierdzenia równoważności lub zgodności. Poprzedni system polegający na przyznawaniu przez państwa członkowskie indywidualnych zezwoleń na każdą sprowadzaną partię produktów został usunięty z podstawowego rozporządzenia i jest stopniowo wycofywany.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki

Niniejsza inicjatywa służy realizacji celów komunikatu w sprawie inteligentnych regulacji w Unii Europejskiej. Jednym z celów przeglądu jest ograniczenie obciążeń legislacyjnych.

Wpisuje się to w ogólne ramy strategii „Europa 2020”, szczególnie jeśli chodzi o priorytet dotyczący trwałego wzrostu oraz promowanie zasobooszczędnej, bardziej ekologicznej i konkurencyjnej gospodarki.

Jest to również spójne z reformą wspólnej polityki rolnej (WPR) kształtującej ogólne ramy rozwoju rolnictwa w Unii w latach 2014-2020⁶. Nowe przepisy zmierzają to uzyskania trwałej

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608); Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79, rozporządzenie (WE) nr 1037/2001 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671); Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie

konkurencyjności, aby zbudować ekonomicznie rentowny sektorowi produkcji żywności oraz w sposób zrównoważony zarządzać naturalnymi zasobami rolnymi Unii – a produkcja ekologiczna została uznana za jeden z kluczowych elementów tego modelu.

Wniosek uwzględnia nową wspólną politykę rybołówstwa w zakresie dotyczącym akwakultury, która odgrywa kluczową rolę w zagwarantowaniu trwałego, długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego, jak również wzrostu i zatrudnienia, równocześnie zmniejszając presję na naturalne zasoby ryb, w kontekście wzrastającego globalnego popytu na żywność pochodzącą ze środowiska wodnego.

Jest on również spójny z wnioskiem Komisji dotyczącym nowego rozporządzenia Rady i Parlamentu w sprawie kontroli urzędowych⁷, służącego konsolidacji zintegrowanego podejścia we wszystkich obszarach związanych z łańcuchem żywnościowym, poprzez racjonalizację i uproszczenie ogólnych ram legislacyjnych, realizując równocześnie cel lepszego stanowienia prawa. W szczególności uzgodniono lub sprecyzowano definicje (stosownie do przypadku), zaproponowano również niezbędne szczegółowe przepisy dotyczące kontroli, które mają być włączone w jednolite ramy legislacyjne w zakresie kontroli urzędowych.

Wreszcie, system produkcji ekologicznej stanowi element unijnych systemów jakości produkcji rolnej, wraz z oznaczeniami geograficznymi, gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami oraz produktami pochodzącymi z regionów najbardziej oddalonych i obszarów górskich, co podkreślono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie polityki jakości produktów rolnych, jak również zaznaczono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁸.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje

Obecna sytuacja została wnikliwie przeanalizowana na podstawie informacji zgromadzonych podczas serii wysłuchań zainteresowanych podmiotów, na które Komisja zaprosiła ponad 70 ekspertów i

wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487); Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 oraz (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁷ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, [...] /2013 [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin] oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), COM(2013)265 final z 6.5.2013 r.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

przedstawicieli środowiska akademickiego, by kompleksowo omówić obecne i przyszłe wyzwania stojące przed sektorem rolnictwa ekologicznego.

Na początku 2013 r. Komisja rozpoczęła konsultacje on-line. W odpowiedzi na kwestionariusz przesłano 45 000 odpowiedzi, nadesłano również 1 400 spontanicznych wypowiedzi. Większość (96 %) odpowiedzi przesłali obywatele Unii Europejskiej, a pozostałe 4 % zainteresowane podmioty.

Poza tym zainteresowane podmioty z sektora zostały poinformowane o przeglądzie i skonsultowane w tej sprawie podczas szeregu posiedzeń Grupy Doradczej ds. Rolnictwa Ekologicznego.

Państwa członkowskie, jako właściwe organy odpowiedzialne za wdrażanie przepisów, były stale informowane i konsultowane w sprawie technicznych aspektów przeglądu.

2.2. Najważniejsze wyniki konsultacji

Respondenci, którzy wzięli udział w konsultacjach społecznych, koncentrowali się głównie na kwestiach środowiska i jakości. Pragnęliby oni poprawy europejskich reguł produkcji ekologicznej oraz jednolitych przepisów w tym zakresie dla rolników i innych podmiotów w całej Unii. Dlatego też większość z nich opowiada się za zaprzestaniem stosowania wyjątków od obowiązujących reguł. Wyrażano również duże oczekiwania w odniesieniu do pozostałości produktów oraz substancji, na których używanie nie zezwala się w produkcji ekologicznej. Logo Unii Europejskiej dla produktów ekologicznych uznawane było za równoważne z logo używanymi na szczeblu krajowym, jeżeli chodzi o uznawanie produktów ekologicznych. Większość obywateli i zainteresowanych podmiotów wierzy w skuteczność systemów kontroli produkcji ekologicznej, równocześnie widząc pole do ich poprawy, zwłaszcza poprzez wprowadzenie certyfikacji elektronicznej. Opowiadają się oni również za grupową certyfikacją drobnych producentów rolnych.

W sektorze produkcji ekologicznej panuje powszechna zgoda co do konieczności poprawy przepisów dotyczących tej produkcji. Ogólnie podzielana jest również opinia, że produkcja ekologiczna powinna pozostać wierna swym zasadom i celom oraz co do tego, że należy zaprzestać stosowania wyjątków od obowiązujących reguł.

2.3. Ocena skutków

Ocena skutków polegała na porównaniu trzech alternatywnych wariantów strategicznych:

- Poprawione *status quo*, dzięki udoskonaleniom i skuteczniejszemu egzekwowaniu obowiązujących przepisów.
- Wariant rynkowy, mający zapewnić warunki pozwalające dynamicznie reagować na dalszą ewolucję rynku dzięki bardziej elastycznym przepisom. Reguły produkcji obejmowałyby wyjątki obowiązujące przez długi okres czasu.
- Wariant powrotu do zasad mający doprowadzić do ponownego skoncentrowania produkcji ekologicznej na jej fundamentalnych zasadach, które zostałyby w większym stopniu odzwierciedlone w regułach produkcji. Zaprzestano by stosowania wyjątków.

Trzy powyższe warianty polityczne zostały ocenione pod kątem potencjału w zakresie realizacji celów WPR do 2020 r., szczególnych celów polityki oraz celów operacyjnych przeglądu, jak również pod kątem skuteczności i efektywności. Wariant powrotu do zasad wypada najlepiej na tle wszystkich ocenianych kryteriów, po nim jest wariant rynkowy, a na końcu wariant poprawionego *status quo*.

Oczekiwane rezultaty wariantu powrotu do zasad są następujące:

- pozytywny wizerunek rynkowy dzięki zwiększonemu zaufaniu konsumentów, co powinno umożliwić uzyskiwanie wyższych cen za produkty ekologiczne oraz przyciągnąć do sektora nowe podmioty;

- zaprzestanie stosowania wyjątków powinno przyczynić się do tworzenia ekologicznych materiałów, zwłaszcza nasion;
- jaśniejsze i prostsze reguły produkcji uczynią sektor bardziej atrakcyjnym;
- konkurencja będzie uczciwsza dzięki większej harmonizacji, prostszym i jaśniejszym przepisom oraz odejściu od stwierdzania równoważności na rzecz stwierdzania zgodności pozwalającej na uznanie organów kontrolnych w państwach trzecich;
- zwiększenie zaufania konsumentów dzięki ulepszonemu systemowi kontroli oraz zharmonizowanym regułom produkcji uwzględniającym kwestie będące aktualnie przedmiotem troski społeczeństwa (systemy zarządzania środowiskiem dla przetwórców i handlowców, dobrostan zwierząt);
- podejście oparte na ocenie ryzyka ma zwiększyć skuteczność i efektywność kontroli oraz przyczynić się, wraz z bardziej wiarygodnym systemem przywozu, do zapobiegania oszustwom.
- Podkreślone zostaną korzyści środowiskowe związane z produkcją ekologiczną dzięki zaprzestaniu stosowania wyjątków od reguł.
- Poprawiony zostanie dobrostan zwierząt poprzez likwidację wyjątków.

Ocena skutków pozwoliła ustalić, że preferowanym wariantem jest wariant powrotu do zasad łącznie z wprowadzeniem udoskonaleń przedstawionych w wariantcie poprawionego *status quo*, jak również niektórymi podwariantami.

Szczególną uwagę zwrócono na kwestię uproszczenia całego procesu. Wariant preferowany:

- doprecyzuje przepisy dotyczące zakresu, reguł produkcji, znakowania i mechanizmów kontrolnych;
- usunie nieskuteczne przepisy;
- ograniczy możliwość podejmowania na szczeblu państw członkowskich decyzji o stosowaniu wyjątków od reguł;
- uprości system przywozu;
- uprości wymogi dla drobnych producentów rolnych, w szczególności dzięki wprowadzeniu certyfikacji grupowej.

Jeżeli chodzi o koszty administracyjne, obecny wniosek doprowadzi do likwidacji 37 ze 135 obowiązujących wymogów informacyjnych nałożonych na podmioty prowadzące produkcję ekologiczną i administrację.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Produkcja ekologiczna musi w dalszym ciągu przebiegać w myśl zestawu zasad odzwierciedlających oczekiwania konsumentów.

Konkretne reguły produkcji zostały zebrane w załączniku do rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku, co powinno rozstrzygnąć kwestię czytelności.

Reguły produkcji zostały poprawione i zharmonizowane przez likwidację wyjątków, co nie dotyczy sytuacji, w których niezbędne są tymczasowe środki umożliwiające kontynuację lub ponowne rozpoczęcie produkcji ekologicznej w przypadku wystąpienia katastrofy. Gospodarstwa prowadzące

produkcję ekologiczną muszą być w całości zarządzane zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do produkcji ekologicznej, a okresu konwersji nie można już zasadniczo uznawać z mocą wsteczną. Produkty rolne stanowiące składnik ekologicznie przetworzonych produktów muszą być uzyskiwane wyłącznie w sposób ekologiczny. Z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw, podmioty prowadzące produkcję ekologiczną inne niż rolnicy lub podmioty uprawiające wodorosty lub hodujące zwierzęta akwakultury zobowiązane są do stworzenia systemu służącego zwiększaniu ich efektywności środowiskowej.

System kontroli został wzmocniony poprzez włączenie wszystkich przepisów dotyczących kontroli do jednego tekstu legislacyjnego w ramach wniosku Komisji dotyczącego kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w obszarze żywności i pasz. W związku z tym podmioty, właściwe organy, organy kontrolne i jednostki certyfikujące nie będą już musieli opierać się przepisach dotyczących kontroli zawartych w dwóch różnych tekstach legislacyjnych.

Możliwości kontroli zostały rozszerzone dzięki sprecyzowaniu, uproszczeniu i harmonizacji reguł produkcji oraz usunięciu szeregu możliwych wyjątków od tych reguł.

Wniosek zmierza do zniesienia możliwości wyłączenia niektórych kategorii detalistów przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, która doprowadziła do odmiennych interpretacji i praktyk w poszczególnych państwach członkowskich oraz utrudniła zarządzanie, nadzór i kontrolę.

Podejście do kontroli urzędowych oparte na ocenie ryzyka jest wzmocnione przez zniesienie wymogu obligatoryjnej corocznej weryfikacji zgodności wszystkich podmiotów przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007. Umożliwi to dostosowanie częstotliwości kontroli poprzez akty delegowane przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), tak by podmioty o niskim profilu ryzyka mogły być fizycznie kontrolowane rzadziej niż raz do roku lub podlegały ograniczonym corocznym fizycznym kontrolom, natomiast wzmocniona została kontrola podmiotów o wyższym profilu ryzyka. Presja kontrolna zostanie tym samym bardziej sprawiedliwie rozłożona na poszczególne podmioty – te z nich, które dowiodły w przeszłości, że przestrzegają reguł, będą podlegać mniejszym obciążeniom, a właściwe organy, organy kontrolne i jednostki certyfikujące będą mogły skuteczniej i efektywniej wykorzystywać swoje zasoby.

Wprowadzono szczególne przepisy celem zwiększenia przejrzystości w zakresie opłat, które mogą być pobierane za kontrolę, jak również poprawiono przepisy dotyczące publikowania informacji o podmiotach, wraz z informacjami o statusie ich certyfikacji.

Wprowadzono system certyfikacji grupowej dla drobnych producentów rolnych w Unii celem ograniczenia kosztów kontroli i certyfikacji i powiązanych obciążeń administracyjnych, wzmacniając lokalne sieci, przyczyniając się do wzmocnienia rynków zbytu oraz gwarantując równe szanse w stosunku do podmiotów z państw trzecich.

Wprowadzono przepisy szczegółowe celem poprawy identyfikowalności i zapobiegania oszustwom: podmioty nie mogą być kontrolowane przez różne organy kontrolne lub jednostki certyfikujące w zakresie tych samych grup produktów na różnych etapach łańcucha ekologicznego.

Wprowadzono również szczegółowe przepisy na rzecz harmonizacji działań, które należy podjąć w wypadku wykrycia niedozwolonych produktów czy substancji. W tym kontekście należy zaznaczyć, że może dojść do przypadków, w których rolnicy nie będą mogli wprowadzać swoich produktów do obrotu jako ekologicznych ze względu na niezamierzone występowanie w nich niedozwolonych produktów lub substancji. Komisja może zezwolić państwom członkowskim na przyznanie płatności krajowych mających wyrównać związane z tym szkody. Poza tym państwa członkowskie mogą skorzystać w celu całkowitego lub częściowego wyrównania tych szkód z instrumentów wspólnej polityki rolnej.

Wreszcie, wniosek określa działania, jakie podjąć należy w całej Unii w przypadku tych samych, szeroko ujętych kategorii naruszeń, by zapewnić równe traktowanie podmiotów, właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz podtrzymanie zaufanie ze strony konsumentów, nie przesądzając zarazem jakie konkretne sankcje zostaną ustalone przez państwa członkowskie, ponieważ kwestia ta leży w ich kompetencji.

Reżim handlowy został dostosowany, tak by w większym stopniu zrównać szanse podmiotów prowadzących produkcję ekologiczną z Unii Europejskiej i z państw trzecich, jak również w większym stopniu zagwarantować zaufanie konsumentów. Utrzymano możliwość zawierania umów o równoważności z państwami trzecimi, natomiast system jednostronnej równoważności zostanie stopniowo wycofany. Uznawanie organów kontrolnych ma być stopniowo przenoszone w ramy systemu zgodności.

3.2. Podstawa prawna

Artykuł 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3.3. Zasady pomocniczości i zasada proporcjonalności

Wniosek prowadzi do zmiany systemu jakości ustanowionego obecnie w ramach WPR. Wytwarzanie produktów rolnych i pasz oraz obrót nimi na rynku Unii Europejskiej oraz kwestia zagwarantowania odpowiedniego funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów ekologicznych należą do kompetencji, które Unia dzieli z państwami członkowskimi.

Jako część szeroko pojętej WPR ogólnounijny system produkcji ekologicznej dużo bardziej skutecznie zapewnia harmonijny rozwój jednolitego rynku niż 28 indywidualnych systemów. Poza tym umożliwia on prowadzenie silniejszej i bardziej spójnej polityki wobec partnerów handlowych, w szczególności zwiększając siłę negocjacyjną Unii.

Wniosek prowadzi do dalszej harmonizacji w następujących obszarach:

- Ograniczono oferowane obecnie państwom członkowskim możliwości zezwalania na odstępstwa, które prowadzą do nieuczciwej konkurencji między podmiotami, grożą utratą zaufania ze strony konsumentów, jak również komplikują przepisy i prowadzenie handlu (trudności z zapewnieniem zgodności).
- Fakt, że w poszczególnych państwach członkowskich reakcja na naruszenia unijnego prawodawstwa w zakresie produkcji ekologicznej może być zróżnicowana, stanowi problem będący źródłem nieuczciwej konkurencji i nieskutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3.4. Wybór instrumentów

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie, ponieważ dowiedziono, że obowiązujące przepisy stanowią odpowiednie ramy dla państw członkowskich – żaden inny rodzaj środków nie byłby odpowiedni. Dyrektywa ustanowiłaby bardziej elastyczne przepisy, co mogłoby prowadzić do nieuczciwej konkurencji między podmiotami oraz niepewności i zawodu po stronie konsumentów. Rozporządzenie przewiduje spójne podejście dla państw członkowskich oraz ogranicza obciążenia administracyjne, ponieważ podmioty muszą przestrzegać jednego zestawu reguł. Uznano, że instrumenty „miękkiego” prawa, takiej jak wytyczne, nie mogą zaradzić różnicom w zakresie wykładni i wdrażania przepisów. Wzięto tutaj również pod uwagę kontekst międzynarodowy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek przewiduje przydział funduszy na środki pomocy technicznej. Bliższe informacje na temat wpływu na budżet można znaleźć w ocenie skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE: UPROSZCZENIE

Wniosek przewiduje uproszczenie i wyjaśnienie przepisów oraz wypełnia szereg luk w prawodawstwie. Doprowadzi on m.in. do zniesienia 37 ze 135 obowiązków w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. Wniosek doprowadzi też do znaczącego ograniczenia obciążenia administracyjnego. Akty delegowane przewidziane we wniosku opracowywane będą według tych samych zasad.

Jeżeli chodzi o reguły produkcji, wniosek wprowadza znaczące uproszczenia dla podmiotów i administracji krajowej, ograniczając możliwość zezwalania na wyjątki na szczeblu państw członkowskich. Usunięto szereg nieskutecznych przepisów, zwłaszcza poprzez wzmocnienie aspektów podejścia kontrolnego opartych na ocenie ryzyka. Jeżeli chodzi o przywóz, producenci, organy kontrolne i Komisja będą mogły łatwiej radzić sobie z systemem zgodności stosowanym do organów kontrolnych.

Grupowa certyfikacja oznacza duże uproszczenie dla drobnych producentów, wprowadzając bardziej proporcjonalne wymogi w zakresie kontroli i ewidencjonowania.

Wniosek ma uczynić przepisy lepiej dostosowanymi do potrzeb adresatów. W szczególności podczas gdy ogólne reguły produkcji pozostają w tekście rozporządzenia, szczegółowe reguły produkcji ekologicznej zawarte są w załączniku do rozporządzenia.

6. UZGODNIENIE

W 2010 r. Komisja przyjęła wniosek COM (2010)759 dotyczący uzgodnienia rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z traktatem lizbońskim. Szczegółowe trójstronne dyskusje w 2011 i 2012 r. zakończyły się w praktyce impasem w kwestii tego wniosku. Niniejszy wniosek zawiera niezbędne elementy z wniosku dotyczącego uzgodnienia, w tym architekturę przepisów prawnych w akcie podstawowym, aktach delegowanych i aktach wykonawczych. Dlatego wniosek COM (2010) 759 zostanie wycofany jako nieaktualny.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kontrolach urzędowych] i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja ekologiczna jest ogólnym systemem zarządzania gospodarstwem i produkcji żywności, łączącym najkorzystniejsze dla środowiska i klimatu praktyki, wysoki stopień różnorodności biologicznej, ochronę zasobów naturalnych oraz stosowanie wysokich standardów dotyczących dobrostanu zwierząt i norm produkcji, odpowiadających zapotrzebowaniu rosnącej liczby konsumentów na wyroby wytwarzane przy użyciu naturalnych substancji i procesów. Produkcja ekologiczna pełni zatem podwójną funkcję społeczną: z jednej strony kształtuje konkretny rynek w odpowiedzi na zapotrzebowanie konsumentów na produkty ekologiczne, a z drugiej strony dostarcza powszechnie dostępnych dóbr, przyczyniając się do ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt, jak również rozwoju obszarów wiejskich.
- (2) Poszanowanie wysokich norm w zakresie zdrowia, środowiska i dobrostanu zwierząt w ramach wytwarzania produktów ekologicznych decyduje o wysokiej jakości tych produktów. Jak podkreślono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie polityki jakości produktów rolnych¹¹, produkcja ekologiczna stanowi element unijnych systemów jakości produkcji rolnej, wraz z oznaczeniami geograficznymi, gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami i produktami pochodzącymi z regionów najbardziej oddalonych, odpowiednio zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012¹² oraz rozporządzeniem

⁹ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C z , s. .

¹¹ COM (2009) 234 final.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013¹³. W tym ujęciu produkcja ekologiczna realizuje te same cele w ramach wspólnej polityki rolnej („WPR”), które stanowią nieodłączny element wszystkich unijnych systemów jakości produkcji rolnej.

- (3) Bardziej konkretnie, cele polityki w obszarze produkcji ekologicznej wpisane są w cele WPR dzięki zagwarantowaniu, by rolnicy otrzymywali odpowiednią zapłatę za poszanowanie reguł produkcji ekologicznej. Poza tym rosnące zapotrzebowanie na produkty ekologiczne tworzy warunki do dalszego rozwoju i ekspansji rynku na te produkty, zwiększając tym samym zyski rolników zajmujących się produkcją ekologiczną.
- (4) Należy także dodać, że produkcja ekologiczna to system, który przyczynia się do włączenia wymogów ochrony środowiska w ramy WPR oraz przyczynia się do zrównoważonej produkcji rolnej. Dlatego też w ramach WPR wprowadzono środki finansowego wspierania produkcji rolnej, ostatnio zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013¹⁴. Środki te zostały w szczególności wzmocnione w toku ostatniej reformy ram prawnych polityki rozwoju obszarów wiejskich wprowadzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013¹⁵.
- (5) Produkcja ekologiczna przyczynia się również do osiągnięcia celów unijnej polityki ochrony środowiska, w szczególności tych zawartych w strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.¹⁶, komunikacie w sprawie zielonej infrastruktury¹⁷, strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby¹⁸ oraz w przepisach dotyczących ochrony środowiska, takich jak dyrektywy ptasia¹⁹ i siedliskowa²⁰, dyrektywa w sprawie azotanów²¹, ramowa dyrektywa wodna²², dyrektywa w sprawie

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

¹⁶ COM(2011) 244 final, „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”.

¹⁷ SWD(2013) 155 final, „Zielona infrastruktura – zwiększanie kapitału naturalnego Europy”.

¹⁸ COM(2006) 231 final, „Strategia tematyczna w dziedzinie ochrony gleby”.

¹⁹ Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

²⁰ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

²¹ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

²² Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, (Dz. U. L 327 z 22.12.2000, s.1).

krajowych poziomów emisji²³ oraz dyrektywa w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów²⁴.

- (6) Ze względu na cele unijnej polityki w zakresie produkcji ekologicznej, ramy prawne ustanowione dla realizacji tej polityki powinny służyć zagwarantowaniu uczciwej konkurencji i właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów ekologicznych, jak również podtrzymaniu i uzasadnieniu zaufania konsumentów do produktów oznaczonych jako ekologiczne. Ponadto ramy prawne powinny zmierzać do stworzenia takich warunków, w których unijna polityka kształtowana będzie zgodnie z tendencjami rynkowymi i tendencjami w dziedzinie produkcji.
- (7) Priorytety polityczne strategii „Europa 2020” określono w komunikacie Komisji zatytułowanym „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu²⁵ - obejmują one cele zakładające osiągnięcie konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy i innowacji oraz wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną, jak również przyczynianie się do procesu przechodzenia na zasobooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę. Polityka produkcji ekologicznej powinna zatem zapewnić podmiotom właściwe instrumenty pozwalające na skuteczniejsze identyfikowanie i promowanie ich wyrobów, chroniąc ich jednocześnie przed nieuczciwymi praktykami.
- (8) Ze względu na dynamiczne przemiany w sektorze produkcji ekologicznej, w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007²⁶ wskazano na potrzebę przyszłego przeglądu unijnych przepisów w obszarze produkcji ekologicznej, przy uwzględnieniu doświadczeń uzyskanych przy stosowaniu tych przepisów. Rezultaty przeglądu dokonanego przez Komisję wskazują, że unijne ramy prawne w obszarze produkcji ekologicznej powinny zostać poprawione, by ustanowić przepisy odpowiadające wysokim oczekiwaniom konsumentów oraz zagwarantować dostateczną jasność dla adresatów tych przepisów. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 834/2007 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (9) Doświadczenia zdobyte do tej pory w toku stosowania rozporządzenia (WE) nr 834/2007 wskazują na potrzebę sprecyzowania, do jakich produktów rozporządzenie ma zastosowanie. Jego zakres powinien w pierwszym rzędzie obejmować produkty rolne (w tym produkty akwakultury) wyszczególnione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”). Powinno ono ponadto obejmować przetworzone produkty rolne przeznaczone na żywność lub paszę, ponieważ wprowadzanie takich produktów na rynek jako produktów ekologicznych tworzy duże możliwości zbytu produktów rolnych oraz zwraca uwagę konsumentów na ekologiczny charakter produktów rolnych, z których zostały one wytworzone. Niniejsze rozporządzenie powinno też obejmować niektóre inne produkty powiązane z produktami rolnymi w podobny sposób, co przetworzone produkty rolne, bądź to ze

²³ Dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22).

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów, (Dz. U. L 309 z 24.11.2009, s.71).

²⁵ COM(2010)2020 final.

²⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

względu na to, że te inne produkty oznaczają duże możliwości zbytu produktów rolnych, bądź też dlatego, że stanowią integralny element procesu produkcji. Wreszcie, zakresem rozporządzenia należy objąć także sól morską, ponieważ jest ona wytwarzana z zastosowaniem naturalnych metod produkcji, a produkcja ta przyczynia się do rozwoju obszarów wiejskich, tym samym przyczyniając się do realizacji celów niniejszego rozporządzenia. W imię większej jasności, te inne produkty, niewyszczególnione w załączniku I do Traktatu, powinny zostać wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (10) W celu uzupełnienia lub zmiany pewnych elementów niniejszego rozporządzenia innych niż istotne należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie swoich prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i właściwe przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (11) Aby uwzględnić nowe metody lub materiały produkcyjne albo zobowiązania międzynarodowe, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących zmiany wykazu innych produktów należących do zakresu niniejszego rozporządzenia. Do zamieszczenia w wykazie kwalifikować powinny się jedynie produkty blisko powiązane z produktami rolnymi.
- (12) Ze względu na lokalnych charakter operacji zbiorowego żywienia, środki podjęte przez państwa członkowskie oraz prywatne programy w tym obszarze uznawane są za odpowiednie do zagwarantowania funkcjonowania jednolitego rynku. Dlatego też żywność przygotowywana przez zakłady żywienia zbiorowego w ich pomieszczeniach nie powinna być przedmiotem niniejszego rozporządzenia. Podobnie produkty myślistwa i rybołówstwa dzikich zwierząt nie powinny wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia, ponieważ w ich przypadku nie da się pełni kontrolować procesów produkcyjnych.
- (13) Z projektów badawczych wynika, że zaufanie konsumentów ma zasadnicze znaczenie na rynku żywności ekologicznej. W dłuższej perspektywie czasowej mało wiarygodne normy mogą podważyć publiczne zaufanie i doprowadzić do załamania rynku. Dlatego też fundamentem trwałego rozwoju produkcji ekologicznej w Unii powinny być należyte reguły produkcji zharmonizowane na szczeblu UE. Poza tym te reguły produkcji powinny odpowiadać oczekiwaniom podmiotów i konsumentów, jeżeli chodzi o jakość produktów ekologicznych oraz zgodność z zasadami i przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać bez uszczerbku dla powiązanych przepisów, takich jak przepisy w obszarze bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiałów rozmnożeniowych roślin, znakowania i środowiska. Bardziej konkretnie, jeżeli chodzi o dopuszczanie produktów i substancji, które mogą być wykorzystywane do wytwarzania produktów ekologicznych, istotne jest podkreślenie, że takie produkty i substancje muszą zostać najpierw dopuszczone na szczeblu Unii. Dlatego też niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać bez uszczerbku dla innych unijnych przepisów dotyczących dopuszczania i wprowadzania na rynek tych produktów i substancji.
- (15) Ogólne reguły produkcji w niniejszym rozporządzeniu powinny zasadniczo obejmować zakaz wykorzystywania promieniowania jonizującego oraz organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO), jak również produktów wytworzonych przez

lub z GMO. Ponieważ konsumenci w coraz większym stopniu przejmują się skutkami przetwarzania i transportu żywności dla środowiska, podmioty inne niż rolnicy oraz podmioty uprawiający wodorosty lub hodujący zwierzęta akwakultury powinny być zobowiązane do zarządzania swoją efektywnością środowiskową zgodnie ze zharmonizowanym systemem. W celu maksymalnego ograniczenia regulacyjnych obciążeń spoczywających na mikroprzedsiębiorstwach (zdefiniowanych w zaleceniu 2003/361/WE²⁷) zaangażowanych w produkcję ekologiczną, należy zwolnić je z tego wymogu. Aby zagwarantować prawidłowe stosowanie ogólnych reguł produkcji, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących ustanowienia kryteriów, którym odpowiadać powinny systemy zarządzania środowiskiem.

- (16) Uznaje się, że w gospodarstwach rolnych obejmujących jednostki, które nie są zarządzane zgodnie z regułami produkcji ekologicznej, zachodzi wyższe ryzyko nieprzestrzegania reguł produkcji ekologicznej. Dlatego też, po odpowiednim okresie konwersji, wszystkie gospodarstwa rolne w Unii, które zamierzają stać się gospodarstwami ekologicznymi, powinny być w całości zarządzane zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do produkcji ekologicznej. Ekologiczne gospodarstwa rolne powinien obowiązywać ten sam okres konwersji we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od uprzedniego uczestnictwa tych gospodarstw w środkach rolno-środowiskowych wspieranych z funduszy unijnych. Żaden okres konwersji nie jest jednak niezbędny w przypadku gruntów ugorowanych. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jak również dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy uzupełniające ogólne przepisy dotyczące konwersji lub uzupełniające i zmieniające szczegółowe przepisy dotyczące konwersji.
- (17) Należy ustanowić szczegółowe reguły produkcji dotyczące roślin, zwierząt gospodarskich i wytwarzania akwakultury, w tym reguły dotyczące zbiorów dziko rosnących roślin i wodorostów, jak również dotyczące wytwarzania przetworzonej żywności i pasz, a także wina i drożdży, w celu zagwarantowania harmonizacji oraz realizacji celów i zasad produkcji ekologicznej.
- (18) Podstawą ekologicznej produkcji roślinna jest odżywianie roślin poprzez ekosystem gleby, nie należy zatem zezwalać na produkcję hydroponiczną. Poza tym ekologiczna produkcja roślinna powinna wiązać się z wykorzystaniem takich technik produkcji, które zapobiegają przyczynianiu się do zanieczyszczenia środowiska lub minimalizują to zjawisko.
- (19) Jeżeli chodzi o zarządzanie glebą i nawożenie, należy ustanowić warunki wykorzystania technik uprawy dozwolonych w ekologicznej produkcji roślinnej oraz wykorzystania nawozów i polepszaczy.
- (20) Należy znacząco ograniczyć stosowanie pestycydów. Pierwszeństwo należy przyznać zastosowaniu środków zapobiegających wszelkim szkodom spowodowanym przez szkodniki i chwasty przy pomocy technik niezwiązanych z wykorzystaniem środków ochrony roślin, takich jak płodozmian. Należy monitorować występowanie szkodników i chwastów, by móc decydować, czy interwencja jest zasadna z punktu widzenia ekonomicznego i ekologicznego. Należy zezwolić na wykorzystanie niektórych produktów ochrony roślin, jeżeli wyżej wymienione techniki nie

²⁷

Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

zapewniają odpowiedniej ochrony i wyłącznie gdy dane produkty ochrony roślin zostały dopuszczone zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009²⁸ oraz zostały uznane za zgodne z celami i zasadami produkcji ekologicznej, z rygorystycznym określeniem warunków ich stosowania, a tym samym są dopuszczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

- (21) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem oraz dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji roślinnej, w odniesieniu do technik uprawy, zarządzania glebą i nawożenia, zdrowia roślin i zarządzania szkodnikami i chwastami, zarządzania produkcją grzybów i innymi szczególnymi roślinami oraz systemami produkcji roślin, miejsca pochodzenia wytwarzanego materiału rozmnożeniowego roślin, jak również zbioru dziko rosnących roślin.
- (22) Ponieważ produkcja zwierząt gospodarskich jest naturalnie związana z gospodarowaniem gruntami rolnymi, a obornik wykorzystywany jest do nawożenia wspomagającego produkcję roślin, należy zakazać produkcji zwierzęcej bez wykorzystania gruntów. Przy doborze ras należy uwzględnić ich zdolności dostosowania się do miejscowych warunków, żywotność i odporność na choroby, należy także propagować jak największą różnorodność biologiczną.
- (23) Środowisko hodowli ekologicznych zwierząt gospodarskich, w odpowiednich przypadkach będące środowiskiem wodnym, powinno zaspokajać behawioralne potrzeby zwierząt. Należy ustanowić szczegółowe warunki utrzymywania i praktyki gospodarskie dotyczące niektórych zwierząt, w tym pszczoł. Te warunki i praktyki powinny gwarantować wysoki poziom dobrostanu zwierząt, który w niektórych aspektach powinien wykraczać poza unijne normy dobrostanu zwierząt mające zastosowanie do produkcji zwierzęcej w ogólności. W większości przypadków zwierzętom gospodarskim należy zapewnić stały dostęp do pastwisk na otwartej przestrzeni, przy czym tereny te należy zasadniczo objąć odpowiednim systemem rotacji.
- (24) Aby zapobiec zanieczyszczeniu składnikami odżywczymi zasobów naturalnych, takich jak gleba i woda, należy określić górną granicę użycia obornika na hektar oraz obsady zwierząt na hektar. Granica ta powinna odnosić się do zawartości azotu w oborniku.
- (25) Należy zabronić okaleczeń prowadzących do stresu, krzywdy, choroby lub cierpienia zwierząt.
- (26) Zwierzęta gospodarskie należy żywić materiałami paszowymi wytworzonymi zgodnie z regułami produkcji ekologicznej – najlepiej pochodzącymi z własnego gospodarstwa – uwzględniając przy tym potrzeby fizjologiczne zwierząt. Ponadto, aby zapewnić spełnienie minimalnych wymagań żywieniowych przewidzianych dla zwierząt gospodarskich, należy zapewnić możliwość podawania, na ściśle określonych warunkach, niektórych składników mineralnych, pierwiastków śladowych i witamin.
- (27) Zarządzanie zdrowiem zwierząt powinno być nakierowane głównie na zapobieganie chorobom. Ponadto należy wykonywać określone czynności w zakresie czyszczenia

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s.1).

i dezynfekcji. Nie należy zezwalać na profilaktyczne stosowanie syntetycznych alopatycznych produktów leczniczych w produkcji ekologicznej, za wyjątkiem przypadków choroby lub urazu zwierzęcia wymagających niezwłocznego leczenia, przy czym nawet wtedy należy ograniczyć je do niezbędnego minimum, niezbędnego do powrotu zwierzęcia do dobrej kondycji. W takich przypadkach, w celu zagwarantowania konsumentom integralności produkcji ekologicznej, należy zapewnić możliwość przyjęcia środków ograniczających, takich jak podwojenie urzędowego okresu karencji po zastosowaniu takich produktów leczniczych, zgodnie z właściwymi przepisami Unii. W odniesieniu do hodowli pszczół, należy ustanowić szczegółowe reguły profilaktyki chorób i leczenia weterynaryjnego.

- (28) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność oraz zgodność z niniejszym rozporządzeniem i dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji zwierzęcej w odniesieniu do pochodzenia zwierząt, pomieszczeń inwentarskich - w tym minimalne powierzchnie wewnętrzne i zewnętrzne - jak również maksymalnej liczby zwierząt na hektar, praktyk gospodarskich, reprodukcji, pasz i żywienia, a także również profilaktyki chorób i leczenia weterynaryjnego.
- (29) Niniejsze rozporządzenie uwzględnia cele nowej wspólnej polityki rybołówstwa w zakresie dotyczącym akwakultury, która odgrywa kluczową rolę w zagwarantowaniu trwałego, długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego, jak również wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, równocześnie zmniejszając presję na naturalne zasoby ryb, w kontekście wzrastającego globalnego popytu na żywność pochodzącą ze środowiska wodnego. Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z 2013 r. w sprawie strategicznych wytycznych dotyczących zrównoważonego rozwoju akwakultury w UE²⁹ uwydatnia główne wezwania stojące przed unijną akwakulturą oraz potencjał rozwoju tego sektora. Akwakultura została w nim określona jako szczególnie obiecujący sektor, podkreślono tam również przewagę konkurencyjną, jaką zapewnia certyfikacja ekologiczna.
- (30) Akwakultura ekologiczna jest względnie nowym działem produkcji ekologicznej w porównaniu z rolnictwem ekologicznym, w przypadku którego zebrano już dużo doświadczeń na poziomie gospodarstw. Biorąc pod uwagę rosnące zainteresowanie konsumentów produktami ekologicznej akwakultury, oczekuje się, że coraz więcej jednostek produkcji w sektorze akwakultury będzie przechodzić na produkcję ekologiczną. Dzięki temu zwiększa się zasób doświadczeń i wiedzy technicznej oraz przyspieszony zostaje rozwój, a akwakultura ekologiczna jest udoskonalana, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w regułach produkcji.
- (31) Aby zagwarantować powszechne zrozumienie, zapobiec dwuznacznościom i zapewnić jednolite stosowanie reguł dotyczących produkcji zwierząt i uprawy wodorostów w ramach akwakultury ekologicznej, tym regułom produkcji towarzyszyć powinny określone definicje odnoszące się do akwakultury.
- (32) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność oraz zgodność z niniejszym rozporządzeniem i dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji wodorostów, w odniesieniu do określania właściwego środowiska wodnego i planu zrównoważonego zarządzania, zbioru dzikich wodorostów, uprawy wodorostów oraz

²⁹ COM(2013) 229 z 29.4.2013 r.

środków przeciwporostowych i czyszczenia sprzętu i pomieszczeń produkcyjnych, jak również dotyczących ustanowienia przepisów uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji zwierząt akwakultury w odniesieniu do określania właściwego środowiska wodnego i planu zrównoważonego zarządzania, pochodzenia zwierząt akwakultury, praktyk gospodarskich w zakresie akwakultury, w tym zamkniętych systemów wodnych, systemów produkcji i maksymalnej obsady, reprodukcji, zarządzania zwierzętami akwakultury, paszy i żywienia oraz profilaktyki chorób i leczenia weterynaryjnego.

- (33) Podmioty produkujące żywność lub paszę ekologiczną powinny stosować odpowiednie procedury opierające się na systematycznej identyfikacji krytycznych etapów przetwarzania w celu zapewnienia, tak aby przetworzone produkty były zgodne z regułami produkcji ekologicznej. Ekologiczne produkty przetworzone powinny być produkowane przy użyciu takich metod przetwarzania, które gwarantują przestrzeganie reguł produkcji ekologicznej i utrzymanie zasadniczych cech produktu na wszystkich etapach produkcji ekologicznej.
- (34) Należy ustanowić przepisy dotyczące składu ekologicznej żywności przetworzonej. W szczególności żywność ta powinna być wytwarzana głównie z ekologicznych produktów rolnych, z ograniczoną możliwością wykorzystania niektórych nieekologicznych produktów rolnych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Poza tym należy do stosowania przy produkcji ekologicznej żywności przetworzonej dopuścić jedynie niektóre substancje, dozwolone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (35) Żywność przetworzona powinna być oznaczona jako ekologiczna, wyłącznie gdy wszystkie lub niemal wszystkie składniki pochodzenia rolniczego są ekologiczne. Należy jednak ustanowić szczególne przepisy dotyczące znakowania żywności przetworzonej zawierającej produkty rolne, których nie można otrzymać ekologicznie, np. produkty myślistwa i rybołówstwa. Ponadto w celu informowania konsumentów, zapewnienia przejrzystości rynku i zachęcania do stosowania składników pochodzących z rolnictwa ekologicznego, należy pod pewnymi warunkami umożliwić odniesienie do produkcji ekologicznej w wykazie składników.
- (36) Należy ustanowić przepisy dotyczące składu ekologicznej paszy przetworzonej oraz zastosowania niektórych substancji i technik w produkcji tej paszy.
- (37) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność oraz zgodność z niniejszym rozporządzeniem i dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji przetworzonej żywności i pasz w odniesieniu do procedur, które należy stosować, środków zapobiegawczych, jakie należy podjąć, składu przetworzonej żywności lub pasz, czyszczenia, wprowadzenia do obrotu przetworzonych produktów, w tym ich znakowania i identyfikacji, oddzielenia produktów ekologicznych, składników pochodzenia rolniczego oraz materiałów paszowych z produktów nieekologicznych, składników pochodzenia rolniczego i materiałów paszowych, wykazu nieekologicznych składników pochodzenia rolniczego, które można wyjątkowo stosować w produkcji ekologicznych produktów przetworzonych, obliczania udziału procentowego składników pochodzenia rolniczego oraz technik wykorzystywanych w przetwarzaniu żywności lub pasz.
- (38) Wino ekologiczne powinno być wytwarzane wyłącznie z ekologicznych surowców i należy dopuścić dodawanie do niego jedynie niektórych substancji dozwolonych

zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Należy zakazać niektórych praktyk, procesów i zabiegów enologicznych przy produkcji wina ekologicznego. Na inne praktyki, procesy i zabiegi należy zezwolić na ściśle określonych warunkach.

- (39) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jak również dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji wina w odniesieniu do praktyk i ograniczeń enologicznych.
- (40) Pierwotnie drożdże nie były uznawane za składnik pochodzenia rolniczego na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i dlatego nie były uwzględniane przy ustalaniu składników pochodzenia rolniczego produktów ekologicznych. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 889/2008³⁰ wprowadzono jednak obowiązek zaliczania drożdży i produktów drożdżowych do składników pochodzenia rolniczego do celów produkcji ekologicznej od dnia 31 grudnia 2013 r., dając tym samym sektorowi wystarczającą ilość czasu na dostosowanie się do tego przepisu. W związku z tym do produkcji ekologicznych drożdży należy wykorzystywać wyłącznie ekologicznie uzyskane składniki a jedynie niektóre substancje powinny zostać dopuszczone do wykorzystania przy ich produkcji, wytwarzaniu i przygotowywaniu. Poza tym drożdże ekologiczne nie powinny występować w ekologicznej żywności ani paszy wraz z drożdżami nieekologicznymi.
- (41) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jak również dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów ustanawiających przepisy zmieniające lub uzupełniające szczegółowe przepisy dotyczące produkcji drożdży w odniesieniu do ich przetwarzania i składników wykorzystywanych do ich produkcji.
- (42) Aby uwzględnić ewentualną przyszłą potrzebę ustanowienia szczegółowych reguł produkcji dla produktów, których produkcja nie należy do żadnej kategorii szczegółowych reguł produkcji, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, jak również w celu zagwarantowania jakości, identyfikowalności i zgodności z niniejszym rozporządzeniem, a następnie dostosowania do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do ustanowienia szczegółowych reguł produkcji takich produktów, w tym do ich zmieniania i uzupełniania.
- (43) Rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 wprowadzono różne wyjątki od reguł produkcji ekologicznej. Doświadczenia uzyskane przy stosowaniu tych przepisów pokazały, że takie wyjątki mają negatywny wpływ na produkcję ekologiczną. W szczególności ustalono, że samo istnienie takich wyjątków hamuje wytwarzanie produktów w formie ekologicznej oraz że nie jest zagwarantowany wysoki poziom dobrostanu zwierząt wiążący się z produkcją ekologiczną. Poza tym zarządzanie wyjątkami i ich kontrolowanie pociągają za sobą znaczne obciążenia administracyjne, zarówno dla administracji krajowej, jak i podmiotów. Wreszcie, istnienie wyjątków doprowadziło do stworzenia warunków umożliwiających zakłócenie konkurencji oraz spowodowało ryzyko podważenia zaufania konsumentów. W związku z tym należy dalej ograniczyć

³⁰

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

możliwość zezwalania na wyjątki od reguł produkcji ekologicznej i ograniczyć je do przypadków wystąpienia katastrof.

- (44) Aby umożliwić kontynuowanie lub wznowienie produkcji ekologicznej w przypadku wystąpienia katastrofalnych okoliczności, należy przekazać Komisji uprawnienia do ustanowienia kryteriów kwalifikowania określonych sytuacji jako katastrofalnych okoliczności, jak również ustanowienia szczegółowych przepisów postępowania w takich przypadkach a także niezbędnych wymogów w zakresie monitorowania i sprawozdawczości.
- (45) Pod pewnymi warunkami warunkach produkty ekologiczne i nieekologiczne można gromadzić i transportować jednocześnie. Należy określić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia odpowiedniego oddzielenia produktów ekologicznych od nieekologicznych w trakcie obchodzenia się z nimi oraz w celu uniknięcia mieszania się produktów.
- (46) Aby zagwarantować integralność produkcji ekologicznej oraz dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących ustanowienia przepisów zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące gromadzenia, transportu i przechowywania produktów ekologicznych.
- (47) Należy ograniczyć do minimum wykorzystywanie w produkcji ekologicznej takich produktów i substancji jak: środki ochrony roślin, nawozy, polepszacze gleby, składniki odżywcze, składniki paszy dla zwierząt, dodatki do pasz lub żywności, substancje pomocnicze w przetwórstwie oraz produkty do czyszczenia i dezynfekcji – ich użycie powinno być możliwe na szczególnych warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. To samo podejście należy przyjąć odnośnie do wykorzystywania w produkcji ekologicznej żywności przetworzonej produktów i substancji takich jak dodatki do żywności oraz substancje pomocnicze w przetwórstwie. Dlatego też należy ustanowić przepisy określające wszelkie możliwe przypadki zastosowania takich produktów i substancji w produkcji ekologicznej w ogólności oraz w produkcji ekologicznej żywności przetworzonej w szczególności, z zastrzeżeniem zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i określonych kryteriów.
- (48) Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do produkcji ekologicznej w ogólności oraz produkcji ekologicznej żywności przetworzonej w szczególności, jak również dostosowanie do postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do ustanowienia dodatkowych kryteriów zezwalania na wykorzystywanie w produkcji ekologicznej w ogólności oraz produkcji ekologicznej żywności przetworzonej w szczególności, określonych produktów i substancji, jak również wycofywania tych produktów i substancji, a także innych wymogów dotyczących wykorzystywania takich dopuszczonych produktów i substancji.
- (49) W braku szczególnych przepisów unijnych w sprawie środków, jakie należy podjąć w przypadku występowania w produktach ekologicznych niedozwolonych substancji lub produktów, w Unii wypracowano i stosowano różne podejścia w tym zakresie. Sytuacja ta prowadzi do niepewności po stronie podmiotów oraz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących. Może ona również prowadzić do nierównego traktowania podmiotów w Unii oraz wpływać na zaufanie konsumentów do produktów ekologicznych. Należy zatem ustanowić jasne i jednolite przepisy zakazujące wprowadzania do obrotu tych produktów ekologicznych, w których zawartość

niedozwolonych produktów lub substancji przekracza określone poziomy. Poziomy te powinny zostać ustanowione z uwzględnieniem w szczególności dyrektywy Komisji 2006/125/WE³¹ w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci.

- (50) Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i przejrzystość produkcji ekologicznej i systemu znakowania, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących szczególnych kryteriów i warunków ustanowienia i stosowania poziomów zawartości niedozwolonych produktów i substancji, których przekroczenie w produktach powoduje, że nie można danych produktów wprowadzać do obrotu jako ekologiczne, jak również dotyczących ustanowienia tych poziomów i ich dostosowywania w świetle postępu technicznego.
- (51) Produkcja ekologiczna opiera się na ogólnej zasadzie ograniczania zastosowania zewnętrznych składników. Rolnicy mają obowiązek podejmowania środków mających zapobiec ryzyku zanieczyszczenia niedozwolonymi produktami lub substancjami. Mimo takich środków może dojść do przypadków, w których rolnicy nie będą mogli wprowadzać swoich produktów do obrotu jako ekologicznych ze względu na niezamierzone występowanie w nich niedozwolonych produktów lub substancji. Należy zatem zapewnić możliwość wydania przez Komisję państwom członkowskim, na mocy art. 42 Traktatu, upoważnienia do przyznawania płatności krajowych mających wyrównać związane z tym szkody. Państwa członkowskie mogą także skorzystać, w celu całkowitego lub częściowego wyrównania tych szkód, z instrumentów wspólnej polityki rolnej.
- (52) Znakowanie produktów rolnych i środków spożywczych powinno podlegać ogólnym przepisom ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011³², a w szczególności przepisom służącym zapobieganiu znakowaniu mogącemu dezorientować konsumentów lub wprowadzać ich w błąd. Poza tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące znakowania produktów ekologicznych. Powinny one chronić zarówno interesy podmiotów związane z wprowadzaniem do obrotu odpowiednio oznaczonych produktów oraz funkcjonowaniem w warunkach uczciwej konkurencji, jak również interesy konsumentów, umożliwiając im podejmowanie świadomych wyborów.
- (53) W związku z tym terminy używane do oznaczania produktów ekologicznych powinny podlegać ochronie, tak aby nie mogły być używane do oznaczania produktów nieekologicznych w obrębie Unii, niezależnie od wykorzystanego języka. Ochronie powinny podlegać także zwyczajowe terminy pochodne od tych określeń i ich wersje skrócone, bez względu na to, czy są one używane osobno czy łącznie.
- (54) Aby sytuacja na rynku unijnym była jasna dla konsumentów, należy wprowadzić obowiązek umieszczania logo Unii Europejskiej na wszelkich ekologicznych produktach żywnościowych wytworzonych w obrębie Unii. Ponadto należy umożliwić dobrowolne umieszczanie tego logo w przypadku niepakowanych produktów ekologicznych wytworzonych w Unii lub wszelkich produktów ekologicznych

³¹ Dyrektywa Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EEG, dyrektywy Rady 90/496/EEG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

sprowadzonych z państw trzecich. W niniejszym rozporządzeniu należy określić model logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej.

- (55) Jednakże by uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd co do ekologicznego charakteru całego produktu, właściwe jest ograniczenie wykorzystania tego logo do produktów, które zawierają wyłącznie, lub prawie wyłącznie, składniki ekologiczne. Dlatego też nie należy zezwalać na stosowanie tego logo do oznaczania produktów wytworzonych w okresie konwersji lub produktów przetworzonych, w których mniej niż 95 % składników pochodzenia rolniczego to składniki ekologiczne.
- (56) By zapobiec dezorientacji wśród konsumentów co do pochodzenia produktu z Unii lub spoza niej, w każdym przypadku zastosowania logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej należy informować konsumentów o miejscu wytworzenia surowców rolnych będących składnikami danego produktu. W związku z tym należy zezwolić na odnoszenie się na etykiecie produktów pochodzących z ekologicznej akwakultury do akwakultury zamiast do rolnictwa.
- (57) Aby zapewnić konsumentom jasną sytuację oraz zagwarantować przekazywanie im odpowiednich informacji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących dostosowania wykazu terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej określonych w niniejszym rozporządzeniu, ustanowienia szczególnych wymogów w zakresie znakowania i składu mających zastosowanie do paszy i jej składników, ustanowienia dalszych przepisów dotyczących znakowania i używania oznaczeń, innych niż logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, określonych w niniejszym rozporządzeniu, a także dotyczących zmiany logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej oraz przepisów odnoszących się do tego logo.
- (58) Produkcja ekologiczna jest wiarygodna jedynie wtedy, gdy towarzyszy jej skuteczna weryfikacja i kontrole na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Produkcja ekologiczna powinna podlegać kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym prowadzonym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (XXX/XXXX)³³, w celu weryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.
- (59) Należy ustanowić szczegółowe wymogi celem zagwarantowania zgodności z regułami charakterystycznymi dla produkcji ekologicznej. W szczególności należy ustanowić przepisy przewidujące zgłaszanie działalności podmiotów oraz system certyfikacji służący identyfikacji podmiotów, którzy przestrzegają przepisów regulujących produkcję ekologiczną i znakowanie produktów ekologicznych. Przepisy te powinny mieć zastosowanie także do wszystkich podwykonawców danych podmiotów. Należy zagwarantować przejrzystość systemu certyfikacji, poprzez zobowiązanie państw

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XX/XXX w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, [...] /2013 [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin] oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L ...).

członkowskich do opublikowania wykazu podmiotów, którzy zgłosili swoją działalność oraz opłat, które mogą zostać pobrane w związku z kontrolami zgodności z regułami produkcji ekologicznej.

- (60) Drobnii producenci rolni w Unii borykają się, indywidualnie, z wysokimi kosztami kontroli i znacznymi obciążeniami administracyjnymi w związku z certyfikacją ekologiczną. Należy zezwolić na system certyfikacji grupowej celem ograniczenia kosztów kontroli i certyfikacji oraz powiązanych obciążeń administracyjnych, wzmacniając lokalne sieci, przyczyniając się do wzmocnienia rynków zbytu oraz gwarantując równe szanse w stosunku do podmiotów z państw trzecich. Z tej przyczyny należy wprowadzić i zdefiniować pojęcie „grupy podmiotów”.
- (61) Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i przejrzystość systemu ekologicznej produkcji i znakowania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących wymogów prowadzenia ewidencji przez podmioty lub grupy podmiotów, wymogu opublikowania wykazu podmiotów, jak również wymogów i procedur, jakie należy zastosować w zakresie publikowania opłat, jakie mogą być pobierane w związku z kontrolami zgodności z regułami produkcji ekologicznej oraz nadzorowania przez właściwe organy stosowania tych opłat, a także kryteriów określania grup produktów, w przypadku których producenci powinny być uprawnieni do posiadania tylko jednego certyfikatu wydanego przez dany organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą.
- (62) Aby zagwarantować skuteczne i wydajne funkcjonowanie certyfikacji grupy podmiotów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących odpowiedzialności poszczególnych członków grupy podmiotów, składu i rozmiaru takiej grupy, kategorii produktów, jakie mają być wytwarzane przez grupę podmiotów i warunków udziału w grupie, jak również konstrukcji i funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej grupy, w tym zakresu, przedmiotu i częstotliwości kontroli, jakie mają być prowadzone.
- (63) Doświadczenia z przepisami dotyczącymi przywozu produktów ekologicznych do Unii stosowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 wskazują na potrzebę rewizji tych przepisów, w odpowiedzi na oczekiwania konsumentów, by przywożone produkty ekologiczne odpowiadały normom równie wysokim co unijne, jak również w celu zagwarantowania lepszego dostępu unijnych produktów ekologicznych do rynku międzynarodowego. Poza tym należy zapewnić jasność w kwestii przepisów mających zastosowanie do wywozu produktów ekologicznych, w szczególności poprzez ustanowienie świadectwa wywozowego oraz ustanowienie przepisów dotyczących wywozu do państw trzecich uznanych na potrzeby równoważności na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
- (64) Należy dalej udoskonalić przepisy regulujące przywóz produktów zgodnych z unijnymi regułami produkcji i znakowania, i w związku z którymi podmioty zostały poddani kontroli organów kontrolnych i innych jednostek kontrolnych uznanych przez Komisję za właściwe do prowadzenia kontroli i certyfikacji w dziedzinie produkcji ekologicznej w państwach trzecich. Należy w szczególności ustanowić wymogi dotyczące organów akredytacyjnych akredytujących organy kontrolne do celów przywozu zgodnych z wymogami produktów ekologicznych do Unii, dążąc do zagwarantowania równych szans w zakresie nadzoru nad organami kontrolnymi ze strony Komisji. Poza tym niezbędne jest zapewnienie Komisji możliwości bezpośredniego kontaktowania się z organami akredytacyjnymi oraz właściwymi

organami w państwach trzecich, by usprawnić nadzór nad organami kontrolnymi i innymi jednostkami kontrolnymi.

- (65) Należy zachować możliwość wprowadzania na rynek Unii produktów ekologicznych, które nie spełniają norm zawartych w unijnych przepisach dotyczących produkcji ekologicznej, jednak pochodzą z państw trzecich, których systemy ekologicznej produkcji i kontroli zostały uznane za równoważne z tymi, które funkcjonują w Unii. Równocześnie jednak uznawanie równoważności państw trzecich przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 powinno obowiązywać jedynie w przypadku zawarcia umowy międzynarodowej między Unią a tymi państwami trzecimi, przewidującej wzajemne uznawanie równoważności dla Unii.
- (66) Państwa trzecie uznane za równoważne na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 powinny być nadal za takie uznawane na mocy niniejszego rozporządzenia, przez ograniczony okres niezbędny do zagwarantowania sprawnego przejścia na system uznawania na mocy umowy międzynarodowej, o ile nadal gwarantują równoważność swojej produkcji ekologicznej i reguł kontroli w stosunku do obowiązujących w Unii przepisów, oraz że spełniają wymogi dotyczące nadzoru ich uznawania przez Komisję. Nadzór powinien opierać się w szczególności na corocznych sprawozdaniach przesyłanych Komisji przez państwa trzecie.
- (67) Doświadczenia z systemem organów kontrolnych i jednostek certyfikujących uznawanych za właściwe do prowadzenia kontroli oraz wydawania certyfikatów w państwach trzecich na potrzeby przywozu produktów zapewniających równoważne gwarancje pokazują, że te organy i jednostki stosują różne przepisy, które w praktyce może być trudno uznać za równoważne z odpowiednimi przepisami Unii. Ponadto namnożenie organów kontrolnych i jednostek certyfikujących utrudnia sprawowanie odpowiedniego nadzoru przez Komisję. Dlatego należy znieść system uznawania równoważności. Należy jednak dać tym organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym wystarczający czas na przygotowanie się do uzyskania uznania na potrzeby przywozu produktów spełniających wymogi unijnych przepisów.
- (68) Wprowadzanie do obrotu jako ekologiczne produktów przywożonych do Unii na podstawie jakichkolwiek regulacji przywozowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno zależeć od dostępności informacji niezbędnych do zagwarantowania identyfikowalności produktu w łańcuchu dostaw żywności.
- (69) Aby zagwarantować uczciwą konkurencję między podmiotami, identyfikowalność przywożonych produktów, które mają być wprowadzone do obrotu na terytorium Unii jako produkty ekologiczne, oraz przejrzystość procedury uznawania i nadzoru stosowanej przez organy kontrolne i jednostki certyfikujące w kontekście przywozu zgodnych z wymogami produktów, a także zagwarantować zarządzanie wykazem państw trzecich uznanych za równoważne na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących dokumentów przeznaczonych dla organów celnych w państwach trzecich, w szczególności ekologicznych świadectw wywozowych, w miarę możliwości w formie elektronicznej, dokumentów potrzebnych do przywozu, również w formie elektronicznej w miarę możliwości, kryteriów uznawania lub wycofania uznawania organów kontrolnych i jednostek certyfikujących w kontekście przywozu produktów ekologicznych spełniających wymogi, jak również dotyczących informacji przesyłanych przez państwa trzecie uznane na mocy wspomnianego rozporządzenia, niezbędnych do nadzorowania ich uznawania oraz prowadzenia tego nadzoru przez Komisję, w tym do kontroli na miejscu.

- (70) Należy zagwarantować, by przepływ produktów ekologicznych, które zostały poddane kontroli w jednym z państw członkowskich, i które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie mógł być ograniczany w innym państwie członkowskim. Aby zagwarantować odpowiednie funkcjonowanie jednolitego rynku i handlu między państwami członkowskimi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów w celu ustanowienia przepisów dotyczących swobodnego przepływu produktów ekologicznych.
- (71) W celu uzyskania wiarygodnych informacji niezbędnych do wdrożenia niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny corocznie dostarczać Komisji niezbędnych informacji. Dla zapewnienia jasności i przejrzystości państwa członkowskie powinny aktualizować wykazy właściwych organów oraz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących. Wykaz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących powinien zostać publicznie udostępniony przez państwa członkowskie i corocznie publikowany przez Komisję.
- (72) Należy ustanowić środki mające zagwarantować sprawne wprowadzenie zmian w ramach prawnych regulujących przywóz produktów ekologicznych do Unii, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności, aby zagwarantować sprawne przejście ze starych na nowe ramy prawne, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania określonych aktów dotyczących przepisów odnoszących się do okresów konwersji rozpoczętych na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w drodze odstępstwa od ogólnej reguły stanowiącej, że nie można wstecznie uznawać za element okresu konwersji żadnych uprzednich okresów.
- (73) Ponadto należy określić datę wygaśnięcia uznania organów kontrolnych i jednostek certyfikujących za równoważne, jak również ustanowić przepisy regulujące sytuację do czasu wygaśnięcia ich uznania. Należy również ustanowić przepisy dotyczące wniosków państw trzecich o uznanie równoważności, które zostały złożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, a które będą nadal w trakcie rozpatrywania w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (74) Aby zagwarantować zarządzanie wykazem organów kontrolnych i jednostek certyfikujących uznanych za równoważne na mocy rozporządzenia (WE) nr 84/2007, jak również ułatwić dokończenie rozpatrywania wniosków państw trzecich o uznanie równoważności, które będą nadal w trakcie rozpatrywania w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących informacji, które mają być przesyłane przez te organy kontrolne i jednostki certyfikujące, niezbędnych do nadzorowania ich uznania, a także dotyczących wszelkich przepisów proceduralnych niezbędnych do rozpatrzenia nadal nierozpatrzonych wniosków państw trzecich.
- (75) Aby zagwarantować jednolite warunki wdrażania niniejszego rozporządzenia, Komisji należy przekazać uprawnienia wykonawcze w zakresie technicznych aspektów ustanowienia bazy danych zawierającej odmiany, w przypadku których dostępny jest roślinny materiał rozmnożeniowy uzyskany w ramach produkcji ekologicznej, jeżeli chodzi o wydawanie lub cofanie zezwolenia na produkty i substancje, które mogą być wykorzystywane w produkcji ekologicznej w ogólności oraz w produkcji przetworzonej żywności ekologicznej w szczególności, w tym procedury w zakresie zezwalania i tworzenia wykazów tych produktów i substancji oraz, w odpowiednich przypadkach, ich opis, wymogi w zakresie składu oraz wielkości oznaczenia wskazujące na kody nadane organom kontroli produktów ekologicznych i organom delegowanym i oznaczenia miejsca, w którym wytworzono surowce rolnicze,

przyznawanie kodów organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym oraz oznaczenie miejsca, w którym surowce rolnicze zostały wytworzone, jeżeli chodzi o bliższe informacje oraz specyfikacje dotyczące treści, formy i sposobu zawiadamiania właściwych organów przez podmiotów i grupy podmiotów o prowadzonej przez nich działalności, jak również formę obwieszczenia opłat, jakie mogą być pobierane za kontrole, jeżeli chodzi o wymianę informacji między grupami podmiotów a właściwymi organami, organami kontrolnymi i jednostkami certyfikującymi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, jeżeli chodzi o uznawanie lub wycofywanie uznawania organom kontroli produkcji ekologicznej i organom delegowanym uprawnionym do prowadzenia kontroli w państwach trzecich oraz ustanowienie wykazu takich organów kontrolnych i jednostek certyfikujących a także przepisy mające zagwarantować stosowanie środków w przypadku niezgodności wpływających na integralność przywożonych produktów ekologicznych lub podejrzenia ich wystąpienia; jeżeli chodzi o system, jaki należy wykorzystywać do przekazywania informacji niezbędnych do wdrażania i monitorowania niniejszego rozporządzenia oraz jeżeli chodzi o ustanowienie wykazu państw trzecich uznanych na mocy art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i zmianę tego wykazu, jak również o przepisy mające zagwarantować zastosowanie środków w odniesieniu do przypadków niezgodności, lub podejrzenia wystąpienia niezgodności wpływających na integralność produktów ekologicznych przywożonych z państw trzecich, jeżeli chodzi o system używany do przekazywania informacji niezbędnych do wprowadzania w życie i monitorowania niniejszego rozporządzenia, a także jeśli chodzi o ustanowienie wykazu organów kontrolnych i jednostek certyfikujących uznanych na mocy art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i zmianę tego wykazu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁴.

- (76) Komisja powinna być uprawniona do niezwłocznego przyjmowania obowiązujących aktów wykonawczych w należycie uzasadnionych przypadkach dotyczących ochrony przed nieuczciwymi praktykami niezgodnymi z zasadami i regułami produkcji ekologicznej, ochrony zaufania konsumentów lub ochrony uczciwej konkurencji między podmiotami, w których jest to niezbędne ze względu na szczególnie pilną potrzebę zagwarantowania stosowania środków w przypadkach niezgodności wpływających na integralność przywożonych produktów ekologicznych kontrolowanych przez uznane organy kontrolne i jednostki certyfikujące lub podejrzenia ich wystąpienia.
- (77) Aby zagwarantować sprawne przejście, z jednej strony, z przepisów dotyczących ekologicznego pochodzenia roślinnego materiału rozmnożeniowego i zwierząt do celów hodowlanych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, jak również, z drugiej strony, z wyjątków od reguł produkcji przyjętych na mocy art. 22 tego rozporządzenia, na nowe reguły produkcji roślin, produktów roślinnych i zwierząt gospodarskich przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, należy przekazać Komisji uprawnienia do zezwalania na wyjątki, o ile wyjątki te uznawane są za konieczne w celu zagwarantowania dostępu do roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz żywych zwierząt do celów reprodukcji, które mogą być wykorzystywane w produkcji ekologicznej. Ponieważ akty te mają charakter przejściowy, powinny one obowiązywać przez ograniczony okres.

³⁴

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (78) Komisja powinna przeanalizować stan dostępności roślinnego materiału rozmnożeniowego i zwierząt do celów reprodukcji oraz przedstawić w tym celu sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w 2021 r.
- (79) Należy zapewnić możliwość wyczerpania zapasów produktów, które zostały wytworzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 i wprowadzone od obrotu przed rozpoczęciem okresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (80) Przegląd ram legislacyjnych produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych wykazał, że szczególne potrzeby związane z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi realizowanymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), wymagają ustanowienia przepisów pozwalających lepiej reagować na przypadki niezgodności. Poza tym przepisy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych] dotyczące zadań i kompetencji właściwych organów, zatwierdzania i nadzorowania organów delegowanych, oficjalnej certyfikacji, obowiązków sprawozdawczych i pomocy administracyjnej powinny zostać dostosowane, by odpowiadały szczególnym potrzebom sektora produkcji ekologicznej. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych],
- (81) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, w szczególności zagwarantowanie uczciwej konkurencji i właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów ekologicznych, jak również zagwarantowanie zaufania konsumentów do tych produktów oraz do logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie lecz raczej, ze względu na wymaganą harmonizację przepisów dotyczących produkcji rolnej, mogą być lepiej osiągnięte na szczeblu Unii, ta ostatnia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (82) Należy wyznaczyć taką datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, która dawałaby podmiotom możliwość dostosowania się do nowych wprowadzonych wymogów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady produkcji ekologicznej oraz przepisy dotyczące produkcji ekologicznej a także używania związanych z nią oznaczeń w etykietach i reklamach.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do produktów rolnych wyszczególnionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”) oraz niektórych innych produktów wyszczególnionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, o ile te produkty rolne oraz te inne produkty mają być wytwarzane, przygotowywane, dystrybuowane, wprowadzane do obrotu, przywożone lub wywożone jako ekologiczne.

Produkty myślistwa i rybołówstwa dzikich zwierząt nie są uznawane za produkty ekologiczne.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do każdego podmiotu uczestniczącego w działaniach na jakimkolwiek etapie produkcji, przygotowania i dystrybucji dotyczących produktów, o których mowa w ust. 1.

Operacje żywienia zbiorowego realizowane przez zakłady żywienia zbiorowego określone w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011³⁵ nie są przedmiotem niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą stosować przepisy krajowe lub, w przypadku ich braku, prywatne normy w zakresie znakowania i kontroli produktów pochodzących z operacji zbiorowego żywienia.

3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje bez uszczerbku dla powiązanego prawodawstwa Unii w obszarze m.in. łańcucha żywnościowego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i roślinnego materiału rozmnożeniowego, a w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XX/XXX³⁶ (roślinny materiał rozmnożeniowy) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XX/XXXX³⁷ (środki ochrony przed szkodnikami roślin).
4. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów Unii dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, a w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego³⁸ i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
5. Aby uwzględnić nowe informacje na temat metod produkcji lub materiałów produkcyjnych albo zobowiązania międzynarodowe, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 36, aktów delegowanych zmieniających wykaz produktów zamieszczony w załączniku I. Do zamieszczenia w wykazie kwalifikują się jedynie produkty blisko powiązane z produktami rolnymi.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „produkcja ekologiczna” oznacza stosowanie metod produkcji zgodnych z niniejszym rozporządzeniem na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji;
- (2) „ekologiczny” oznacza pochodzący z produkcji ekologicznej lub z nią związany;
- (3) „surowiec rolniczy” oznacza produkt rolny, który nie został poddany żadnej czynności służącej jego konserwacji lub przetwarzaniu;
- (4) „środki zapobiegawcze” oznaczają środki podejmowane w celu zagwarantowania jakości gleby, jak również zapobieżeniu szkodnikom i chwastom oraz kontrolowaniu

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

³⁶ [pełny tytuł] (Dz.U. L,...).

³⁷ [pełny tytuł] (Dz.U. L,...).

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s 671).

ich, a także zapobieżeniu zanieczyszczeniu przez produkty lub substancje niedozwolone na mocy niniejszego rozporządzenia;

- (5) „konwersja” oznacza przejście z produkcji nieekologicznej na produkcję ekologiczną w ramach wyznaczonego okresu;
- (6) „podmiot” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zagwarantowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem na wszystkich kontrolowanych przez nią etapach produkcji, przygotowywania i dystrybucji;
- (7) „grupa podmiotów” oznacza grupę, w której każdy podmiot jest rolnikiem, w którego gospodarstwie wykorzystywana powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 5 ha, i która może, oprócz wytwarzania żywności lub paszy, zajmować się także przetwarzaniem żywności lub paszy;
- (8) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę osób fizycznych lub prawnych, niezależnie od statusu prawnego nadanego takiej grupie i jej członkom w prawie krajowym, prowadzącą działalność rolniczą.
- (9) „użytki rolne” oznaczają użytki rolne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
- (10) „rośliny” oznaczają rośliny zdefiniowane w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- (11) „produkcja roślinna” oznacza wytwarzanie produktów rolnych pochodzenia roślinnego, w tym pozyskiwanie w celach handlowych produktów z roślin dziko rosnących;
- (12) „produkty roślinne” oznaczają produkty zdefiniowane w art. 3 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- (13) „szkodniki” oznaczają szkodniki zdefiniowane w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XX/XXXX (w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin);
- (14) „środki ochrony roślin” oznaczają produkty, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- (15) „produkcja zwierzęca” oznacza chów zwierząt domowych lub udomowionych zwierząt lądowych, w tym owadów;
- (16) „weranda” oznacza dodatkową, zadaszoną, nieizolowaną, zewnętrzną część budynku inwentarskiego, w której najdłuższa strona zazwyczaj zabezpieczona jest drutem kolczastym lub siatką. panuje w niej klimat zewnętrzny, występuje naturalne lub sztuczne oświetlenie, a podłoże wyłożone jest ściółką;
- (17) „akwakultura” oznacza akwakulturę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³⁹;
- (18) „opieka weterynaryjna” oznacza wszelkie cykle opieki leczniczej lub profilaktycznej przeciwko jednemu wystąpieniu danej choroby;
- (19) „weterynaryjne produkty lecznicze” oznaczają weterynaryjne produkty lecznicze zdefiniowane w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁰;

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (20) „przygotowanie” oznacza czynności konserwowania lub przetwarzania produktów rolnictwa ekologicznego włącznie z ubojem i rozbiorem produktów zwierzęcych, a także pakowanie, znakowanie lub wprowadzanie zmian w etykietach odnoszących się do ekologicznej metody produkcji;
- (21) „żywność” oznacza żywność zdefiniowaną w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002⁴¹;
- (22) „pasza” oznacza rośliny zdefiniowane w art. 4 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- (23) „materiały paszowe” oznaczają materiały paszowe zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009⁴²;
- (24) „pasza wytwarzana w okresie konwersji” oznacza paszę wytwarzaną w okresie konwersji, z wyłączeniem paszy zebranej w ciągu 12 miesięcy po rozpoczęciu okresu konwersji;
- (25) „wprowadzenie na rynek” oznacza wprowadzenie na rynek zdefiniowane w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- (26) „identyfikowalność” oznacza możliwość śledzenia zdefiniowaną w art. 15 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- (27) „etapy produkcji, przygotowania i dystrybucji” oznaczają każdy etap, począwszy od pierwotnego wytworzenia produktu ekologicznego aż do przechowywania, przetwarzania, transportu, sprzedaży lub zaopatrzenia ostatecznego konsumenta, jak również – w stosownych przypadkach – znakowanie, reklamę, przywóz, wywóz oraz działania podwykonawcze;
- (28) „katastrofalne okoliczności” oznaczają okoliczności wynikające z „niekorzystnego zjawiska klimatycznego” lub „incydentu środowiskowego”, „klęski żywiołowej” lub „katastrofy” zdefiniowanych odpowiednio w art. 2 ust. 1 lit. h), j), k) i l) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- (29) „składnik” oznacza składnik zdefiniowany w art. 2 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
- (30) „znakowanie” oznacza etykietowanie zdefiniowane w art. 2 ust. 2 lit. j) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
- (31) „reklama” oznacza wszelką formę prezentacji produktów ekologicznych w każdej postaci innej niż etykieta, mające wywrzeć wpływ lub kształtować postawę, przekonania lub zachowanie lub mogące oddziaływać w taki sposób, w celu bezpośredniego lub pośredniego promowania sprzedaży produktów rolnictwa ekologicznego;

⁴⁰ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁴¹ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywę Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1).

- (32) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy zdefiniowane w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych*];
- (33) „organ kontrolny” oznacza organ kontroli produktów ekologicznych i znakowania tych produktów zdefiniowany w art. 2 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych*];
- (34) „jednostka certyfikująca” oznacza organ delegowany zdefiniowany w art. 2 pkt 38 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych*], jak również jednostkę uznaną przez Komisję albo przez państwo trzecie uznane przez Komisję, na potrzeby prowadzenia kontroli w państwach trzecich w zakresie przywozu produktów ekologicznych do Unii;
- (35) „niezgodność” oznacza niezgodność z niniejszym rozporządzeniem;
- (36) „organizm zmodyfikowany genetycznie” oznacza organizm zmodyfikowany genetycznie zdefiniowany w art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE⁴³, który nie został uzyskany za pomocą technik modyfikacji genetycznej wyszczególnionych w załączniku I B do tej dyrektywy, zwany dalej „GMO”;
- (37) „wyprodukowany z GMO” oznacza pochodzący, w całości lub częściowo, z GMO, ale niezawierający GMO ani nieskładający się z GMO;
- (38) „wyprodukowany przy użyciu GMO” oznacza wytworzony przy użyciu GMO jako ostatniego żywego organizmu w procesie produkcji, ale niezawierający GMO, nieskładający się z GMO, ani nie wyprodukowany z GMO;
- (39) „dodatek do żywności” oznacza dodatek do żywności zdefiniowany w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008⁴⁴;
- (40) „dodatek paszowy” oznacza dodatek paszowy zdefiniowany w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1831/2003⁴⁵;
- (41) „równoważność” oznacza realizację tych samych celów i zasad poprzez stosowanie przepisów zapewniających ten sam poziom zagwarantowanej zgodności; „substancja pomocnicza w przetwórstwie” oznacza substancję pomocniczą w przetwórstwie zdefiniowaną w art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1333/2008;
- (42) „enzym spożywczy” oznacza enzym spożywczy zdefiniowany w art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008⁴⁶;
- (43) „promieniowanie jonizujące” oznacza promieniowanie jonizujące zdefiniowane w art. 1 dyrektywy Rady 96/29/Euratom⁴⁷.

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EEG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1831/2003 dnia 22 sierpnia 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności i zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EEG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7).

ROZDZIAŁ II

Zasady produkcji ekologicznej

Artykuł 4

Zasady ogólne

Produkcja ekologiczna to zrównoważony system zarządzania rolnictwem oparty na następujących zasadach ogólnych:

- (a) poszanowanie naturalnych systemów i cykli oraz utrzymanie i polepszanie stanu gleby, wody, powietrza i różnorodności biologicznej, zdrowia roślin i zwierząt oraz równowagi pomiędzy nimi;
- (b) przyczynianie się do wysokiego poziomu różnorodności biologicznej;
- (c) korzystanie w odpowiedzialny sposób z energii i zasobów naturalnych, takich jak woda, gleba, materia organiczna i powietrze;
- (d) przestrzeganie wysokich norm dotyczących dobrostanu zwierząt, a w szczególności zaspokajanie charakterystycznych dla danego gatunku potrzeb behawioralnych;
- (e) odpowiednie zaprojektowanie procesów biologicznych i zarządzanie nimi, w oparciu o systemy ekologiczne stosujące wewnątrzsystemowe zasoby naturalne przy zastosowaniu metod, które:
 - (i) wykorzystują żywe organizmy i mechaniczne metody produkcji;
 - (ii) polegają na uprawie roślin na gruntach rolnych i prowadzeniu produkcji zwierzęcej lub akwakultury spełniającej zasadę zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych;
 - (iii) wykluczają stosowanie GMO i produktów wytworzonych z GMO lub przy ich użyciu, z wyjątkiem leczniczych produktów weterynaryjnych;
 - (iv) opierają się na stosowaniu, w odpowiednich przypadkach, środków zapobiegawczych;
- (f) ograniczenie stosowania materiałów zewnętrznych. Jeśli materiały zewnętrzne są wymagane, lub jeśli nie istnieją odpowiednie sposoby i metody zarządzania, o których mowa w lit. e), ograniczają się one do:
 - (i) materiałów pochodzących z produkcji ekologicznej;
 - (ii) substancji naturalnych lub substancji będących ich pochodnymi;
 - (iii) wolno rozpuszczalnych nawozów mineralnych;
- (g) dostosowywanie, w razie potrzeby i w ramach niniejszego rozporządzenia, procesu produkcji, przy uwzględnieniu stanu sanitarnego, regionalnych różnic w równowadze ekologicznej, klimatu i warunków lokalnych, stopnia rozwoju i szczególnych praktyk hodowlanych.

⁴⁷

Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego (Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1).

Szczegółowe zasady mające zastosowanie do działalności rolniczej i akwakultury

W ramach działalności rolniczej i akwakultury produkcja ekologiczna opiera się w szczególności na następujących szczegółowych zasadach:

- (a) utrzymywanie i poprawa życia w glebie i naturalnej żyzności gleby, stabilności gleby, potencjału retencyjnego gleby i jej różnorodności biologicznej, zapobieganie traceniu przez glebę materii organicznej, zagęszczaniu i erozji gleby oraz zwalczanie tych zjawisk, a także odżywanie roślin głównie poprzez ekosystem gleby;
- (b) ograniczenie do minimum wykorzystania nieodnawialnych zasobów i materiałów zewnętrznych;
- (c) recykling odpadów i produktów ubocznych pochodzenia roślinnego i zwierzęcego jako materiału w produkcji roślinnej i zwierzęcej;
- (d) utrzymywanie zdrowia roślin poprzez stosowanie środków zapobiegawczych, w szczególności takich jak dobór odpowiednich gatunków i odmian oraz niejednorodnych materiałów odpornych na szkodniki i choroby, odpowiedni płodozmian, metody mechaniczne i fizyczne oraz ochrona naturalnych wrogów szkodników;
- (e) dobór ras z uwzględnieniem zdolności zwierząt do przystosowania się do warunków lokalnych, ich żywotności oraz odporności na choroby lub problemy zdrowotne; praktykowanie produkcji zwierzęcej odpowiedniej do lokalnych warunków i powiązanej z gruntami rolnymi; stosowanie praktyk hodowli zwierząt wzmacniających układ odpornościowy i naturalny system obrony przed chorobami, w tym zwłaszcza zapewnienie regularnego ruchu oraz – w odpowiednich przypadkach – dostępu do terenów na wolnym powietrzu i pastwisk;
- (f) zapewnianie wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt z uwzględnieniem specyficznych potrzeb danych gatunków;
- (g) żywienie zwierząt paszą ekologiczną złożoną ze składników pochodzenia rolniczego uzyskanych w produkcji ekologicznej oraz z naturalnych substancji nierolniczych;
- (h) wykluczenie inżynierii genetycznej, klonowania zwierząt, sztucznie wywoływanej poliploidalności oraz promieniowania jonizującego z całego ekologicznego łańcucha żywnościowego;
- (i) stałe zapewnianie zdrowego środowiska wodnego oraz jakości otaczających ekosystemów wodnych i lądowych;
- (j) żywienie organizmów wodnych paszą pochodzącą ze zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 lub paszą ekologiczną złożoną ze składników pochodzenia rolniczego pochodzących z produkcji ekologicznej, w tym akwakultury ekologicznej oraz z naturalnych substancji nierolniczych.

Szczegółowe zasady dotyczące przetwarzania żywności i paszy ekologicznej

Produkcja przetworzonej żywności i paszy ekologicznej opiera się w szczególności na następujących szczegółowych zasadach:

- (a) produkowanie żywności ekologicznej z ekologicznych składników pochodzenia rolniczego;
- (b) produkowanie paszy ekologicznej z ekologicznych materiałów paszowych;
- (c) ograniczenie stosowania dodatków żywnościowych, składników nieekologicznych pełniących głównie funkcje technologiczne i sensoryczne, jak również mikroelementów oraz substancji pomocniczych w przetwórstwie, tak by były stosowane w minimalnym zakresie i tylko na wypadek istotnej potrzeby technologicznej lub do szczególnych celów żywieniowych;
- (d) ograniczenie do minimum stosowania dodatków paszowych oraz substancji pomocniczych w przetwórstwie i tylko na wypadek istotnej potrzeby technologicznej lub zootechnicznej lub do szczególnych celów żywieniowych;
- (e) wykluczenie substancji i metod przetwarzania mogących wprowadzać w błąd w kwestii prawdziwej natury danego produktu;
- (f) staranne przetwarzanie żywności i paszy, najlepiej przy zastosowaniu metod biologicznych, mechanicznych i fizycznych.

ROZDZIAŁ III

Reguły produkcji

Artykuł 7

Ogólne reguły produkcji

1. Podmioty przestrzegają następujących ogólnych reguł produkcji:
 - (a) całe gospodarstwo rolne lub hodowla akwakultury są zarządzane zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do produkcji ekologicznej;
 - (b) z zastrzeżeniem odmiennych przepisów w pkt 2.2 części IV i pkt 1.3 części VI załącznika II, w ekologicznej produkcji i akwakulturze mogą być wykorzystywane jedynie produkty i substancje dopuszczone na mocy art. 19, o ile dany produkt lub substancja zostały dopuszczone do stosowania w rolnictwie i akwakulturze zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii oraz, w razie potrzeby, w danym państwie członkowskim, zgodnie z przepisami krajowymi opartymi na prawie Unii;
 - (c) zakazane jest poddawanie żywności lub paszy ekologicznej lub surowców stosowanych w żywności lub paszy ekologicznej działaniu promieniowania jonizującego.
 - (d) podmioty prowadzące produkcję ekologiczną, inne niż mikroprzedsiębiorstwa, rolnicy i podmioty produkujące wodorosty lub zwierzęta akwakultury, wprowadzają system zarządzania środowiskowego w celu uzyskania lepszej efektywności środowiskowej.
2. Aby zagwarantować prawidłowe stosowanie ogólnych reguł produkcji, Komisja upoważniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, określających kryteria, którym odpowiadać ma system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w ust. 1 lit. d). W ramach tych kryteriów uwzględnia się specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw.

Artykuł 8

Konwersja

1. Rolnicy i podmioty produkujące wodorosty lub zwierzęta akwakultury przestrzegają okresu konwersji. Podczas całego okresu konwersji stosują oni reguły produkcji ekologicznej ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące konwersji określone w załączniku II.
2. Konwersja rozpoczyna się najwcześniej z chwilą poinformowania przez rolnika lub podmiot produkujący wodorosty lub zwierzęta akwakultury właściwych organów o prowadzonej działalności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(2a) Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadkach, w których ziemia była ugorowana przed dokonaniem zgłoszenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, co najmniej przez okres niezbędny do konwersji, oraz o ile spełniono inne niezbędne

wymogi, nie ma konieczności stosowania okresu konwersji w przypadku tych gruntów.

3. Żaden wcześniejszy okres nie może zostać uznany z mocą wsteczną za element okresu konwersji.
4. Produkty wytworzone podczas okresu konwersji nie mogą być wprowadzane do obrotu jako ekologiczne.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. a) w okresie konwersji gospodarstwo rolne może zostać podzielone na wyraźnie wydzielone jednostki, z których nie wszystkie są zarządzane zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej. Jeżeli chodzi o zwierzęta gospodarskie, w okresie konwersji w produkcji ekologicznej wykorzystuje się inne gatunki. Jeśli chodzi o akwakulturę, wykorzystywane mogą być te same gatunki pod warunkiem odpowiedniego rozdzielania miejsc produkcji. Jeżeli chodzi o rośliny, w okresie konwersji w produkcji ekologicznej wykorzystuje się różne, łatwo odróżnialne odmiany.
6. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o produkcję ekologiczną i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, uzupełniających przepisy ustanowione w niniejszym artykule lub uzupełniających i zmieniających przepisy określone w załączniku II, w odniesieniu do konwersji.

Artykuł 9

Zakaz stosowania GMO

1. GMO i produkty wytworzone z GMO lub przy ich użyciu nie mogą być wykorzystywane w produkcji ekologicznej w żywności i paszy lub jako żywność, pasza, substancje pomocnicze w przetwórstwie, środki ochrony roślin, nawozy, polepszacze gleby, roślinny materiał rozmnożeniowy, mikroorganizmy i zwierzęta.
2. Do celów ust. 1, jeżeli chodzi o GMO lub produkty wytworzone z GMO lub przy ich użyciu do żywności lub paszy, podmioty mogą opierać się na etykietach produktu lub jakimkolwiek innym dokumencie towarzyszącym, dołączonym lub dostarczonym na mocy dyrektywy 2001/18/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1829/2003⁴⁸ lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1830/2003⁴⁹.
3. Podmioty mogą założyć, że nie wykorzystano żadnych GMO ani produktów wytworzonych z nich lub przy ich użyciu w produkcji zakupionej żywności i paszy, jeśli produkty te nie są opatrzone etykietą, ani nie towarzyszy im żaden dokument zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w ust. 2, chyba że z otrzymanych przez nich innych informacji wynika, że znakowanie przedmiotowych produktów jest niezgodne z tymi rozporządzeniami.

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1829/2003 z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

⁴⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

Artykuł 10

Reguły produkcji roślin

1. Podmioty produkujące rośliny lub produkty roślinne przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części I załącznika II.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia ustanowienie skomputeryzowanej bazy danych na potrzeby prowadzenia wykazu odmian i niejednorodnych materiałów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XX/XXX (w sprawie roślinnych materiałów rozmnożeniowych), w przypadku których na terytorium tego państwa dostępny jest roślinny materiał rozmnożeniowy uzyskany dzięki ekologicznej metodzie produkcji.
3. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję roślinną i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji roślin w odniesieniu do:
 - (a) sposobów uprawy;
 - (b) gospodarowania glebą i nawożenia;
 - (c) zdrowia roślin i zarządzania szkodnikami i chwastami;
 - (d) zarządzania produkcją grzybów i innymi szczególnymi systemami roślinnymi i produkcji roślin;
 - (e) pochodzenia roślinnych materiałów rozmnożeniowych;
 - (f) zbioru roślin dziko rosnących.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające techniczne szczegóły stworzenia baz danych, o których mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 11

Reguły produkcji zwierząt gospodarskich

1. Podmioty hodujące zwierzęta gospodarskie przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części II załącznika II.
2. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję zwierząt gospodarskich i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji zwierząt gospodarskich w odniesieniu do:
 - (a) pochodzenia zwierząt;
 - (b) wybiegów i pomieszczeń inwentarskich, w tym minimalnej powierzchni pomieszczeń i wybiegów oraz maksymalnej liczby zwierząt na hektar;
 - (c) praktyk hodowlanych;
 - (d) reprodukcji;
 - (e) paszy i żywienia;

- (f) zapobiegania chorobom i opieki weterynaryjnej.

Artykuł 12

Reguły produkcji wodorostów i zwierząt akwakultury

1. Podmioty produkujące wodorosty i zwierzęta akwakultury przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części III załącznika II.
2. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję wodorostów i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji wodorostów w odniesieniu do:
 - (a) odpowiedniego środowiska wodnego i planu zrównoważonego zarządzania;
 - (b) zbioru wodorostów dziko rosnących;
 - (c) uprawy wodorostów;
 - (d) środków antyporostowych i czyszczenia urządzeń i instalacji produkcyjnych.
3. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję zwierząt akwakultury i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji zwierząt akwakultury w odniesieniu do:
 - (a) odpowiedniego środowiska wodnego i planu zrównoważonego zarządzania;
 - (b) pochodzenia zwierząt akwakultury;
 - (c) hodowli zwierząt akwakultury, w szczególności zamkniętych systemów wodnych, systemów produkcji, maksymalnej obsady oraz, w odpowiednich przypadkach, minimalnej obsady;
 - (d) reprodukcji;
 - (e) zarządzania zwierzętami akwakultury;
 - (f) paszy i żywienia;
 - (g) zapobiegania chorobom i opieki weterynaryjnej.

Artykuł 13

Reguły produkcji przetworzonej żywności i paszy

1. Podmioty produkujące przetworzoną żywność i paszę przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części IV załącznika II.
2. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem jeżeli chodzi o produkcję ekologicznej przetworzonej żywności i paszy oraz dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do

przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe reguły produkcji przetworzonej żywności i paszy w odniesieniu do:

- (a) obowiązujących procedur;
- (b) niezbędnych środków zapobiegawczych;
- (c) składu i warunków użycia przetworzonej żywności i paszy, w tym produktów i substancji dopuszczonych do wykorzystania w przetworzonej żywności i paszy;
- (d) środków czyszczenia;
- (e) wprowadzania na rynek przetworzonych produktów, w tym ich znakowania i identyfikacji;
- (f) oddzielenia ekologicznych produktów, składników pochodzenia rolniczego i materiałów paszowych od nieekologicznych produktów, składników pochodzenia rolniczego i materiałów paszowych.
- (g) wykazu nieekologicznych składników pochodzenia rolniczego, które mogą być wyjątkowo wykorzystywane w produkcji ekologicznych produktów przetworzonych;
- (h) obliczenia udziału procentowego składników pochodzenia rolniczego, o którym mowa w art. 21 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) i lit. b);
- (i) technik wykorzystywanych w przetwarzaniu żywności i paszy.

Artykuł 14

Reguły produkcji wina

1. Podmioty wytwarzające produkty w sektorze wina przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części V załącznika II.
2. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję wina i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe przepisy dotyczące produkcji wina w odniesieniu do praktyk i ograniczeń enologicznych.

Artykuł 15

Reguły produkcji drożdży wykorzystywanych jako żywność lub pasza

1. Podmioty produkujące drożdże do wykorzystania jako żywność lub pasza przestrzegają w szczególności szczegółowych reguł produkcji określonych w części VI załącznika II.
2. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli chodzi o ekologiczną produkcję drożdży i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających szczegółowe

przepisy dotyczące produkcji drożdży w odniesieniu do przetwarzania i wykorzystywanych substratów.

Artykuł 16

Reguły produkcji pozostałych produktów

Aby uwzględnić ewentualną przyszłą potrzebę posiadania szczegółowych reguł produkcji dla produktów innych niż te, o których mowa w art. 10-15, oraz dla zagwarantowania jakości, identyfikowalności i zgodności z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do ekologicznej produkcji tych dodatkowych innych produktów, jak również w celu zagwarantowania dostosowania do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających załącznik II w zakresie szczegółowych reguł produkcji tych produktów.

Artykuł 17

Przyjęcie wyjątkowych reguł produkcji

Aby umożliwić kontynuowania lub przywrócenie produkcji ekologicznych w przypadku wystąpienia katastrofalnych okoliczności i zastrzeżeniem zasad ustanowionych w rozdziale II, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, określających kryteria kwalifikowania takich okoliczności jako katastrofalnych oraz ustanowienia szczegółowych przepisów dotyczących reagowania na takie okoliczności, monitorowania oraz wymogów sprawozdawczych.

Artykuł 18

Zbieranie, pakowanie, transport i przechowywanie

1. Produkty ekologiczne są zbierane, pakowane, transportowane i przechowywane zgodnie z regułami określonymi w załączniku III.
2. Aby zagwarantować integralność produkcji ekologicznej i dostosowanie do postępu technicznego, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających lub uzupełniających reguły określone w załączniku III.

Artykuł 19

Dopuszczanie produktów i substancji wykorzystywanych w produkcji ekologicznej

1. Komisja może zezwolić na wykorzystywanie określonych produktów i substancji w produkcji ekologicznej oraz zamieścić je w ograniczonych wykazach w następujących celach:
 - (a) jako środki ochrony roślin;
 - (b) jako nawozy, polepszacze gleby i składniki odżywcze;
 - (c) jako materiały paszowe;
 - (d) jako dodatki paszowe i substancje pomocnicze w przetwórstwie;

- (e) jako produkty służące do czyszczenia i odkażania stawów, klatek, basenów, torów wodnych, budynków i instalacji stosowanych w produkcji zwierzęcej;
- (f) jako produkty służące do czyszczenia i odkażania budynków i instalacji stosowanych w produkcji roślinnej, w tym używanych do przechowywania w gospodarstwie rolnym.

W szczególności Komisja może zezwolić na wykorzystywanie określonych produktów i substancji w produkcji ekologicznej żywności przetworzonej oraz zamieścić je w ograniczonych wykazach w następujących celach:

- (a) jako dodatki do żywności, enzymy żywnościowe i substancje pomocnicze w przetwórstwie;
- (b) jako substancje pomocnicze w przetwórstwie używane w produkcji drożdży i produktów drożdżowych.

2. Produkty i substancje, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, są dopuszczane do wykorzystania w produkcji ekologicznej z zastrzeżeniem zasad ustanowionych w rozdziale II, ocenia się również całościowo następujące kryteria:

- (a) ich stosowanie jest niezbędne dla zrównoważonej produkcji i ma podstawowe znaczenie dla jej przeznaczenia;
- (b) wszystkie produkty i substancje są pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, mikrobiologicznego lub mineralnego, z wyjątkiem przypadków, gdy produkty lub substancje z takich źródeł nie są dostępne w wystarczających ilościach lub nie mają odpowiedniej jakości, albo też nie są dostępne środki alternatywne;
- (c) w przypadku produktów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), obowiązują następujące reguły:
 - (i) ich stosowanie ma kluczowe znaczenie dla kontrolowania szkodników, których nie można zwalczyć za pomocą alternatywnych metod biologicznych, fizycznych lub hodowlanych lub praktyk uprawy, nie istnieją też inne skuteczne sposoby ich opanowania;
 - (ii) jeżeli produkty nie są pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, mikrobiologicznego ani mineralnego i nie są one identyczne z ich formami naturalnymi, mogą one zostać dopuszczone do stosowania wyłącznie, jeżeli warunki ich stosowania wykluczają wszelki bezpośredni kontakt z jadalnymi częściami uprawy;
- (d) w przypadku produktów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), ich stosowanie jest niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania żyzności gleby lub do spełnienia szczegółowych wymogów upraw w zakresie żywienia, lub do szczególnych celów w zakresie poprawy jakości gleby;
- (e) w przypadku produktów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i d), obowiązują następujące reguły:
 - (i) ich wykorzystanie jest niezbędne do utrzymania zdrowia zwierząt, ich dobrostanu i żywotności, oraz przyczyniają się one do zapewnienia właściwej diety zaspokajającej fizjologiczne i behawioralne potrzeby odnośnych gatunków, lub też ich

wykorzystanie jest niezbędne do wytwarzania lub konserwacji paszy, ponieważ niemożliwe byłoby produkowanie lub konserwowanie pasz bez stosowania tych substancji;

- (ii) pasza pochodzenia mineralnego, elementy śladowe, witaminy i prowitaminy są pochodzenia naturalnego, z wyjątkiem przypadków, gdy produkty lub substancje z takich źródeł nie są dostępne w wystarczających ilościach lub nie mają odpowiedniej jakości, lub jeżeli nie są dostępne środki alternatywne;

Produkty i substancje, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, są dopuszczane do wykorzystania w produkcji ekologicznej żywności przetworzonej z zastrzeżeniem zasad ustanowionych w rozdziale II, ocenia się również całościowo następujące kryteria:

- (a) środki alternatywne dopuszczone zgodnie z niniejszym artykułem nie są dostępne;
- (b) bez użycia tych produktów i substancji nie byłoby możliwe wyprodukowanie lub konserwowanie żywności, lub zaspokojenie danych wymogów żywieniowych określonych na podstawie prawodawstwa Unii;
- (c) te produkty i substancje są pochodzenia naturalnego i mogły zostać poddane tylko procesom mechanicznym, fizycznym, biologicznym, enzymatycznym lub mikrobiologicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy produkty i substancje z takich źródeł nie są dostępne w wystarczających ilościach lub nie mają odpowiedniej jakości.

Zezwalanie na wykorzystanie chemicznie uzyskanych produktów lub substancji ogranicza się ściśle do przypadków, w których wykorzystanie materiałów zewnętrznych, o których mowa w art. 4 lit. f), miałoby niedopuszczalny wpływ na środowisko.

- 3. Aby zagwarantować jakość, identyfikowalność i zgodność z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do produkcji ekologicznej w ogólności oraz produkcji żywności przetworzonej w szczególności, jak również dostosowanie do postępu technicznego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, ustanawiających dodatkowe kryteria zezwalania na wykorzystywanie w produkcji ekologicznej w ogólności oraz produkcji ekologicznej żywności przetworzonej w szczególności, produktów i substancji, o których mowa w ust. 1, jak również wycofywania tych produktów i substancji, a także innych wymogów dotyczących i warunków wykorzystywania takich dopuszczonych produktów i substancji.
- 4. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że produkt lub substancja powinny zostać dodane do wykazów dopuszczonych produktów i substancji, o których mowa w ust. 1, lub z nich wycofane, albo też, że specyfikacje stosowania wymienione w regulach produkcji powinny zostać zmienione, dane państwo członkowskie zapewnia, aby dokumentacja precyzująca powody włączenia, wycofania lub zmian została oficjalnie przesłana Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Państwa członkowskie publikują wnioski o zmianę lub wycofanie.

- 5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zezwalające na wykorzystywanie produktów i substancji w produkcji ekologicznej w ogólności oraz produktów i substancji w produkcji przetworzonej żywności ekologicznej w szczególności albo wycofujące

takie zezwolenie, jak również ustanawiające procedury, które należy zastosować w celu udzielenia zezwolenia, i wykazy tych produktów i substancji, a także, w odpowiednich przypadkach, ich opis, wymogi w zakresie składu oraz warunki wykorzystywania. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 20

Obecność niedozwolonych produktów lub substancji

1. Produkty, w których wykryto obecność produktów lub substancji, które nie zostały dopuszczone zgodnie z art. 19, na poziomie przekraczającym poziomy ustanowione z uwzględnieniem w szczególności dyrektywy 2006/125/WE, nie mogą być wprowadzane do obrotu jako ekologiczne.
2. Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i przejrzystość produkcji ekologicznej i systemu znakowania, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących szczegółowych kryteriów i warunków stosowania poziomów, o których mowa w ust. 1, jak również ustanowienia tych poziomów i ich dostosowywania w świetle postępu technicznego.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 211 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz pod warunkiem uzyskania zezwolenia Komisji wydanego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 37 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą przyznać płatności krajowe mające wyrównać rolnikom szkody poniesione wskutek zanieczyszczenia ich produktów rolnych niedozwolonymi produktami lub substancjami, co uniemożliwia im wprowadzanie danych produktów do obrotu jako ekologiczne, o ile rolnicy ci podjęli wszelkie odpowiednie środki w celu zapobieżenia takiemu zanieczyszczeniu. Państwa członkowskie mogą także skorzystać, w celu całkowitego lub częściowego wyrównania tych szkód, z instrumentów wspólnej polityki rolnej.

Rozdział IV

Znakowanie

Artykuł 21

Stosowanie terminów związanych z produkcją ekologiczną

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że produkt opatrzony jest terminem odnoszącym się do produkcji ekologicznej, jeżeli na etykietach, w materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych taki produkt, jego składniki lub materiały paszowe opisywane są za pomocą terminów sugerujących nabywcy, że produkt ten, jego składniki lub materiały paszowe zostały uzyskane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności terminy wymienione w załączniku IV, ich pochodne lub wersje skrócone, jak np. „bio” i „eko”, używane samodzielnie lub łącznie, mogą być stosowane na terytorium Unii i we wszystkich językach wymienionych w tym załączniku na etykietach i w reklamach produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
2. W przypadku produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1, terminy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą być nigdzie używane w Unii, w żadnym z języków wymienionych w załączniku IV, na etykietach, w reklamach i dokumentach handlowych produktów niezgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

Ponadto nie stosuje się żadnych terminów, w tym terminów stosowanych w znakach towarowych, ani praktyk stosowanych w znakowaniu lub reklamie mogących wprowadzić konsumenta lub użytkownika w błąd poprzez sugerowanie, że produkt lub jego składniki spełniają wymogi wymienione w niniejszym rozporządzeniu.
3. W odniesieniu do żywności przetworzonej terminy, o których mowa w ust. 1, można stosować:
 - (a) w opisie handlowym, pod warunkiem że:
 - (i) przetworzona żywność jest zgodna z regułami produkcji określonymi w części IV załącznika II;
 - (ii) co najmniej 95 % masy jej składników pochodzenia rolniczego stanowią składniki ekologiczne;
 - (b) jedynie w wykazach składników, gdy mniej niż 95 % składników pochodzenia rolniczego to składniki ekologiczne i o ile składniki te są zgodne z regułami produkcji określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

W wykazie składników, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), określa się, które składniki są ekologiczne. Odniesienia do produkcji ekologicznej mogą być zamieszczane jedynie w związku ze składnikami ekologicznymi. W wykazie składników podawany jest łączny udział procentowy składników ekologicznych w łącznej ilości składników pochodzenia rolniczego.

Terminy, o których mowa w ust. 1 i dane procentowe, o których mowa w lit. b) w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, prezentowane są w tym samym kolorze oraz mają identyczny rozmiar i format czcionki jak inne oznaczenia znajdujące się w wykazie składników.

4. Aby zapewnić jasność konsumentom oraz zagwarantować przekazywanie im odpowiednich informacji, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących dostosowania wykazu terminów określonego w załączniku IV, przy uwzględnieniu zmian językowych w państwach członkowskich, jak również dotyczących ustanowienia szczególnych wymogów w zakresie znakowania i składu mających zastosowanie do pasz i ich składników.

Artykuł 22

Obowiązkowe oznaczenia

1. Jeżeli stosuje się terminy, o których mowa w art. 21 ust. 1:
- (a) na etykiecie umieszcza się również kod organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej, którym podlega podmiot gospodarczy, który zrealizował ostatni etap produkcji lub przygotowania;
 - (b) na etykiecie umieszcza się również logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, o której mowa w art. 23, jeżeli chodzi o żywność opakowaną, zdefiniowaną w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
2. W przypadku stosowania logo produkcji ekologicznej UE, w tym samym polu widzenia co logo umieszcza się oznaczenie miejsca, w którym wyprodukowano surowce rolne, z których składa się produkt końcowy – oznaczenie to przyjmuje odpowiednio jedną z następujących form:
- (c) „rolnictwo UE”, gdy surowiec rolny wyprodukowano w Unii;
 - (d) „rolnictwo poza UE”, gdy surowiec rolny wyprodukowano w państwach trzecich;
 - (e) „rolnictwo UE/poza UE”, gdy część surowców wyprodukowano w Unii, a część w państwie trzecim.
- W odpowiednich przypadkach słowo „rolnictwo” zastępuje się słowem „akwakultura”.
- Oznaczenie „UE” lub „poza UE” może być zastąpione lub uzupełnione nazwą państwa, jeśli wszystkie surowce rolne, z których składa się produkt, wyprodukowano w danym państwie.
- W przypadku oznaczenia „UE” lub „poza UE” można nie uwzględniać składników o małym udziale wagowym, pod warunkiem że łączny ich udział nie przekracza 5 % całkowitej masy surowców rolnych.
- Oznaczenie „UE” lub „poza UE” nie może być prezentowane w kolorze, rozmiarze ani formie czcionki bardziej rzucającym się w oczy niż nazwa produktu żywnościowego.
3. Oznaczenia, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w art. 23 ust. 3, umieszczane są w eksponowanym miejscu w taki sposób, aby były dobrze widoczne, czytelne i nieusuwalne.
4. W celu zapewnienia jasnej sytuacji dla konsumentów oraz zagwarantowania przekazywania im odpowiednich informacji, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, ustanawiających dalsze

przepisy dotyczące znakowania i korzystania z oznaczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 niniejszego artykułu, jak również w art. 23 ust. 3.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

- (a) szczegółowych i praktycznych metod prezentacji, składu i rozmiarów oznaczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 23 ust. 3.
- (b) przydzielania kodów organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym;
- (c) oznaczania miejsca, w których wyprodukowano surowce rolne, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 232 ust. 3.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 23

Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej

- 1. Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej może być wykorzystywane na etykietach oraz w prezentacjach i reklamach produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
- 2. Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej to poświadczenie urzędowe zgodnie z art. 85 i 90 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych].
- 3. Wykorzystanie logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej ma charakter fakultatywny w przypadku produktów przywożonych z państw trzecich. Poza tym, w przypadkach, w których logo to zamieszczane jest na etykietach, zamieszczane jest na nich także oznaczenie, o którym mowa w art. 22 ust. 2.
- 4. Logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej jest zgodne z modelem określonym w załączniku V oraz przepisami ustanowionymi w tym załączniku.
- 5. Krajowe i prywatne logo mogą być wykorzystywane na etykietach oraz w prezentacjach i reklamach produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
- 6. W celu zapewnienia jasnej sytuacji dla konsumentów oraz zagwarantowania przekazywania im odpowiednich informacji, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, zmieniających logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej oraz odnośne przepisy ustanowione w załączniku V.

Rozdział V

Certyfikacja ekologiczna

Artykuł 24

System certyfikacji ekologicznej

1. Podmioty lub grupy podmiotów, które produkują, przygotowują lub przechowują produkty ekologiczne, które sprowadzają takie produkty z państwa trzeciego lub wywożą takie produkty do państwa trzeciego, albo które wprowadzają takie produkty do obrotu, przed wprowadzeniem produktu do obrotu jako produktu ekologicznego lub przed przekształceniem zgłaszają swoją działalność właściwym organom państwa członkowskiego/państw członkowskich, w którym/których działalność ta jest prowadzona.
2. Jeżeli podmioty lub grupa podmiotów zleca podwykonawstwo jakiegokolwiek części działalności osobie trzeciej, zarówno podmioty i grupy podmiotów, jak i osoba trzecia, której zlecono podwykonawstwo działalności, postępują zgodnie z ust. 1.
3. Podmioty i grupy podmiotów prowadzą ewidencję różnych rodzajów prowadzonej działalności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Właściwe organy prowadzą aktualizowany wykaz zawierający imiona i nazwiska/nazwy podmiotów i grup podmiotów, które zgłosiły swoją działalność zgodnie z ust. 1, oraz podają ten wykaz do wiadomości publicznej, wraz z informacjami dotyczącymi ich certyfikatów ekologicznych, o których mowa w art. 25 ust. 1. Właściwe organy przestrzegają wymogów w zakresie ochrony danych osobowych wynikających z dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁰.
5. Państwa członkowskie zapewniają, by opłaty, które mogą być pobierane przez właściwe organy oraz organy kontrolne i jednostki certyfikujące zgodnie z art. 76 rozporządzenia (UE) nr XX/XXXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) zostały podane do wiadomości publicznej.
6. Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i przejrzystość produkcji ekologicznej i systemu znakowania, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących wymogów prowadzenia ewidencji, wymogów publikowania wykazów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, oraz wymogów i procedur, które należy stosować w zakresie publikowania opłat, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, oraz nadzorowania przez właściwe organy stosowania tych opłat.
7. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu podania szczegółowych informacji i specyfikacji dotyczących treści, formy i sposobu zawiadamiania, o którym mowa w ust. 1, jak również formy publikowania opłat, o których mowa w ust. 5. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

⁵⁰

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Certyfikat ekologiczny

1. Podmioty i grupy podmiotów, które zgłosiły swoją działalność zgodnie z art. 24 ust. 1 i pozostają w zgodności z niniejszym rozporządzeniem, są uprawnione do uzyskania certyfikatu ekologicznego. Certyfikat ekologiczny, który jest w miarę możliwości wydawany w formie elektronicznej, umożliwia co najmniej identyfikację podmiotu lub grupy podmiotów, rodzaju lub zakresu produktów objętych certyfikatem oraz jego okresu ważności.
2. Certyfikat ekologiczny stanowi świadectwo urzędowe w rozumieniu art. 85 i 86 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych).
3. Podmioty i grupy podmiotów nie są uprawnione do uzyskiwania certyfikatu ekologicznego od różnych organów kontrolnych lub jednostek certyfikujących dla tych samych grup produktów, nawet jeśli te podmioty i grupy podmiotów zajmują się różnymi etapami produkcji, przygotowania lub dystrybucji.
4. Członkowie grup podmiotów nie są uprawnieni do uzyskania indywidualnego certyfikatu ekologicznego z tytułu jakichkolwiek działalności objętej certyfikatem grupy.
5. Podmioty systematycznie weryfikują certyfikat ekologiczny podmiotów będących ich dostawcami.
6. Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i przejrzystość produkcji ekologicznej i systemu znakowania, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących kryteriów określania grup produktów, o których mowa w ust. 3.

Grupa podmiotów

1. Każda grupa podmiotów ustanawia system kontroli wewnętrznej. System składa się z udokumentowanego zestawu czynności i procedur kontrolnych, w ramach którego określona osoba lub organ odpowiada za sprawdzanie przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez każdego członka grupy.
2. Niedociągnięcia w strukturze lub funkcjonowaniu systemu kontroli wewnętrznej, o którym mowa w ust. 1, w szczególności polegające na niewykrywaniu przypadków braku przestrzegania przepisów przez członków grupy podmiotów wpływających na integralność produktów ekologicznych, oraz niereagowaniu na takie przypadki, mogą doprowadzić do wycofania certyfikatu ekologicznego całej grupy.
3. Aby zagwarantować skuteczne i wydajne funkcjonowanie certyfikacji grupy podmiotów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących odpowiedzialności poszczególnych członków grupy podmiotów, składu i rozmiaru takiej grupy, kategorii produktów, jakie mają być wytwarzane przez grupę podmiotów, warunków udziału w grupie, jak również struktury i funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej grupy, w tym zakresu, przedmiotu i częstotliwości kontroli, jakie mają być prowadzone.

4. Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące wymiany informacji między grupami podmiotów oraz właściwymi organami, organami kontrolnymi lub jednostkami certyfikującymi, jak również między państwami członkowskimi i Komisją. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

Handel z państwami trzecimi

Artykuł 27

Wywóz produktów ekologicznych

1. Produkt może zostać wywieziony z Unii jako produkt ekologiczny i zostać opatrzony logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, tylko jeśli jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem.

Jednakże produkt, który ma zostać wywieziony jako produkt ekologiczny do państwa trzeciego uznanego zgodnie z art. 31, może zostać wywieziony do tego państwa trzeciego, jeżeli spełnia wymogi tego państwa trzeciego w zakresie wprowadzania produktów do obrotu w tym państwie jako produktów ekologicznych.

2. Aby uniknąć tworzenia nierównych warunków dla podmiotów w zakresie wywozu do państw trzecich, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących szczegółowych przepisów w zakresie wywozu produktów ekologicznych do państwa trzeciego uznanego zgodnie z art. 31.
3. Aby zagwarantować uczciwą konkurencję między podmiotami, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących dokumentów przeznaczonych dla organów celnych w państwach trzecich, w szczególności w odniesieniu do ekologicznego świadectwa wywozowego wydawanego, w miarę możliwości, w formie elektronicznej i poświadczającego, że wywożone produkty ekologiczne są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 28

Przywóz produktów ekologicznych

1. Produkt może zostać przywieziony z państwa trzeciego w celu wprowadzenia go do obrotu w Unii Europejskiej jako produktu ekologicznego, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- (a) produkt jest produktem ekologicznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1;
- (b) produkt:
 - (i) jest zgodny z przepisami rozdziałów II, III i IV a wszystkie podmioty, w tym eksporterzy w danym państwie trzecim, znajdują się pod kontrolą organów kontrolnych lub jednostek certyfikujących uznanych zgodnie z art. 29; lub
 - (ii) pochodzi państwa trzeciego uznanego zgodnie z:
 - art. 30; lub
 - art. 31;
- (c) podmioty w państwach trzecich są w stanie w każdym czasie dostarczyć importerom lub organom krajowym informacji umożliwiających identyfikację

podmiotów, które przeprowadziły ostatnią operację, w celu zagwarantowania identyfikowalności produktu ekologicznego.

2. Aby zagwarantować identyfikowalność przywożonych produktów, które mają być wprowadzone do obrotu w Unii jako produkty ekologiczne, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących dokumentów, w miarę możliwości wydawanych w formie elektronicznej, potrzebnych do celów przywozu.
3. Poszanowanie warunków i środków przywozu produktów ekologicznych do Unii jest weryfikowane w punktach kontroli granicznej, zgodnie z art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych). Kontrole fizyczne, o których mowa w art. 47 ust. 3 tego rozporządzenia, wykonywane są z częstotliwością zależną od ryzyka nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Uznawanie organów kontrolnych i jednostek certyfikujących

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w sprawie uznania lub wycofania uznania organów kontrolnych i jednostek certyfikujących spełniających kryteria określone w akcie delegowanym przyjętym na mocy ust. 7, które są właściwe do prowadzenia kontroli w państwach trzecich, jak również ustanawiające wykaz tych organów kontrolnych i jednostek certyfikujących. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.
2. Organom kontrolnym przyznawana jest akredytacja zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą „Ocena zgodności – wymogi dla jednostek certyfikujących produkty, procesy i usługi”, do której odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
3. Akredytacja, o której mowa w ust. 2, może zostać przeprowadzona jedynie przez:
 - (a) krajowy organ akredytacyjny w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁵¹; lub
 - (b) organ akredytacyjny spoza terytorium Unii będący sygnatariuszem wielostronnej umowy o uznawaniu pod auspicjami Międzynarodowego Forum Akredytacyjnego.
4. Przy ocenie wniosków w sprawie uznania Komisja zwraca się do organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej o przedstawienie wszelkich niezbędnych informacji.

Uznane organy kontrolne i jednostki certyfikujące przedkładają certyfikat wydany przez organ akredytacyjny lub, odpowiednio do przypadku, sprawozdanie z oceny wydane przez właściwy organ, jak również, odpowiednio do przypadku, sprawozdania z przeprowadzanej na miejscu regularnej oceny, nadzoru oraz wieloletniej oceny ich działań.

⁵¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

5. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, Komisja zapewnia właściwy nadzór nad uznanymi organami kontrolnymi i jednostkami certyfikującymi, dokonując regularnego przeglądu ich uznania. Do celów tego nadzoru Komisja może wzywać organy akredytacyjne lub, w odpowiednich przypadkach, właściwe organy, do przedłożenia dodatkowych informacji.
6. Charakter nadzoru ustalany jest na podstawie oceny ryzyka niezgodności.
7. Aby zagwarantować przejrzystość procedur uznawania i nadzoru Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących kryteriów, jakie należy stosować przy uznawaniu lub wycofywaniu uznania, organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, o których mowa w ust. 1, jak również dotyczących sprawowania nadzoru przez Komisję, w tym przez kontrole na miejscu.
8. Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zagwarantowania stosowania środków związanych z przypadkami niezgodności wpływającymi na integralność produktów ekologicznych przywożonych w ramach uznania przewidzianego w niniejszym artykule, lub podejrzeniem takich przypadków. Środki te mogą polegać w szczególności na weryfikacji integralności produktów ekologicznych przed wprowadzeniem ich do obrotu w Unii oraz, w odpowiednich przypadkach, zawieszeniu zezwolenia na wprowadzanie takich produktów do obrotu w Unii jako produktów ekologicznych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.
9. W należycie uzasadnionych przypadkach szczególnie pilnej potrzeby zapewnienia ochrony przed nieuczciwymi praktykami lub praktykami niezgodnymi z zasadami i regułami produkcji ekologicznej, ochrony zaufania konsumentów lub ochrony uczciwej konkurencji między podmiotami, Komisja przyjmuje niezwłocznie obowiązujące akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 ust. 3, celem podjęcia środków, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu lub podjęcia decyzji o wycofaniu uznania organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Równoważność na podstawie umowy handlowej

Uznane państwo trzecie, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) tiret pierwsze to państwo trzecie, które Unia, na podstawie umowy handlowej, uznała za posiadające system produkcji realizujący te same cele i zasady, dzięki stosowaniu przepisów gwarantujących taki sam poziom zgodności, co przepisy Unii.

Artykuł 31

Równoważność na podstawie rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. Uznane państwo trzecie, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) tiret drugie, to państwo trzecie uznane do celów równoważności na mocy art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w tym państwo trzecie uznane w ramach środka przejściowego przewidzianego w art. 40.

Uznanie państw trzecich, o którym mowa w akapicie pierwszym, wygasa w dniu [należy wprowadzić datę przypadającą 5 lat po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

2. Na podstawie rocznych sprawozdań przesyłanych Komisji do dnia 31 marca każdego roku przez państwa trzecie, o których mowa w ust. 1, i dotyczących wdrażania i egzekwowania ustanowionych przez te państwa środków kontrolnych, Komisja wspierana przez państwa członkowskie zapewnia należyte nadzorowanie uznanych państw członkowskich poprzez regularne weryfikowanie kwestii ich uznawania. Charakter nadzoru ustalany jest na podstawie oceny ryzyka niezgodności.
3. Organom kontrolnym prowadzącym kontrole w państwach trzecich, o których mowa w ust. 1, przyznawana jest akredytacja zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą „Ocena zgodności – wymogi dla jednostek certyfikujących produkty, procesy i usługi”, do której odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeżeli akredytacja nie została przyznana przez krajowy organ akredytacyjny w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, może ona zostać przyznana jedynie przez organ akredytacyjny spoza Unii, będący sygnatariuszem wielostronnej umowy o uznawaniu pod auspicjami Międzynarodowego Forum Akredytacyjnego.
4. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia wykaz państw trzecich, o których mowa w ust. 1, oraz może zmieniać ten wykaz za pośrednictwem aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.
5. Aby zagwarantować zarządzanie wykazem państw trzecich, o którym mowa w ust. 4, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących informacji, które mają być przesyłane przez te państwa trzecie, niezbędnych do nadzorowania ich uznawania przez Komisję, jak również sprawowania tego nadzoru przez Komisję, w tym poprzez kontrole na miejscu.
6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zagwarantowania stosowania środków związanych z przypadkami niezgodności wpływającymi na integralność produktów ekologicznych przywożonych z państw trzecich, o których mowa w niniejszym artykule, lub podejrzeniem takich przypadków. Środki te mogą polegać w szczególności na weryfikacji integralności produktów ekologicznych przed wprowadzeniem ich do obrotu w Unii oraz, w odpowiednich przypadkach, zawieszeniu zezwolenia na wprowadzanie takich produktów do obrotu w Unii jako produktów ekologicznych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Rozdział VII

Przepisy ogólne

SEKCJA 1

SWOBODNY PRZEPŁYW PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

Artykuł 32

Niezakazywanie i nieograniczanie wprowadzania do obrotu produktów ekologicznych

1. Właściwe organy oraz organy kontrolne i jednostki certyfikujące nie mogą, z przyczyn odnoszących się do produkcji, znakowania lub prezentacji produktów, zakazywać ani ograniczać obrotu produktami ekologicznymi kontrolowanymi przez inny właściwy organ, organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą zlokalizowane w innym państwie członkowskim, jeżeli produkty te są zgodne z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności nie można przeprowadzać kontroli urzędowych ani innych czynności urzędowych poza tymi przewidzianymi w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), ani też pobierać opłat z tytułu kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, poza opłatami przewidzianymi w art. 76 tego rozporządzenia.
2. Aby zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku i wymiany handlowej między państwami członkowskimi, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, ustanawiających przepisy dotyczące swobodnego przepływu produktów ekologicznych do celów ust. 1 niniejszego artykułu.

SEKCJA 2

INFORMACJE ORAZ SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 33

Informacje dotyczące sektora i handlu ekologicznego

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje konieczne do wykonania i monitorowania niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące systemu wykorzystywanego do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, szczegółów informacji, jakie powinny być przekazywane oraz daty, do jakiej należy je przekazać. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 34

Informacje dotyczące właściwych organów, organów kontrolnych i jednostek certyfikujących

1. Państwa członkowskie prowadzą regularnie aktualizowany wykaz zawierający:
 - (a) nazwy i adresy właściwych organów;
 - (b) nazwy i adresy organów kontrolnych i jednostek certyfikujących oraz ich kody.Państwa członkowskie podają wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) do wiadomości publicznej.
2. Komisja corocznie publikuje w internecie wykaz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b).

Artykuł 35

Sprawozdanie

Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat dostępności ekologicznych roślinnych materiałów rozmnożeniowych i zwierząt do celów reprodukcyjnych.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

SEKCJA 1

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 36

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. [.....], może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
3. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. [.....] wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady. .

Artykuł 37

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet zwany „Komitetem ds. Produkcji Ekologicznej”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

SEKCJA 2

UTRATA MOCY, ZMIANY, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 38

Utrata mocy

Rozporządzenie (WE) nr 834/2007 traci moc.

Rozporządzenie to jest jednak nadal stosowane do celów zakończenia rozpatrywania nadal nierozpatrzonych wniosków państw trzecich, zgodnie z art. 42 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 39

Środki przejściowe związane z konwersją na rolnictwo ekologiczne

Aby zagwarantować płynne przejście ze starych na nowe ramy prawne, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących przepisów przewidujących odstępstwo od art. 8 ust. 3 w odniesieniu do okresów konwersji dla rolników, którzy rozpoczęli proces przechodzenia na rolnictwo ekologiczne przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 40

Środki przejściowe związane z pochodzeniem roślinnego materiału rozmnożeniowego, zwierząt do celów reprodukcyjnych oraz młodych osobników zwierząt akwakultury.

W celu zagwarantowania płynnego przejścia z przepisów dotyczących ekologicznego pochodzenia roślinnych materiałów rozmnożeniowych przewidzianych w art. 12 ust. 1 lit. (i) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, przepisów dotyczących zwierząt do celów reprodukcyjnych przewidzianych w art. 14 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia oraz przepisów dotyczących młodych osobników zwierząt akwakultury przewidzianych w art. 15 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) tego rozporządzenia, jak również wyjątku od reguł produkcji przyjętego przez Komisję na mocy art. 22 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 na nowe reguły produkcji roślin i produktów roślinnych, zwierząt gospodarskich oraz wodorostów i zwierząt akwakultury przewidziane odpowiednio w art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, przewidujących wyjątki, jeśli zezwolenie na wyjątki uznawane jest za niezbędne do zagwarantowania dostępu do roślinnych materiałów rozmnożeniowych, żywych zwierząt do celów reprodukcyjnych oraz młodych osobników zwierząt akwakultury, które mogą być wykorzystywane w produkcji ekologicznej. Akty delegowane przyjęte na mocy niniejszego artykułu przestają obowiązywać w dniu 31 grudnia 2021 r.

Artykuł 41

Środki przejściowe dotyczące organów kontrolnych i jednostek certyfikujących uznanych na mocy art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. Uznanie organów kontrolnych i jednostek certyfikujących na mocy art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 wygasa najpóźniej w dniu [31 grudnia 2018 r.].
2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia wykaz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących uznanych na podstawie art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz może zmienić ten wykaz za pomocą aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.
3. Aby zagwarantować zarządzanie wykazem organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, o którym mowa w ust. 2, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 36, dotyczących informacji, które mają być

przesyłane przez te organy kontrolne i jednostki certyfikujące, niezbędnych do nadzorowania ich uznawania przez Komisję, jak również sprawowania tego nadzoru przez Komisję, w tym poprzez kontrole na miejscu.

Artykuł 42

Środki przejściowe dotyczące wniosków państw trzecich przedłożonych na mocy art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. Komisja dokańcza rozpatrywanie wniosków państw trzecich przedłożonych na mocy art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, które nie zostały jeszcze rozpatrzone w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Do rozpatrywania takich wniosków stosuje się rozporządzenie (WE) nr 834/2007.
2. Aby ułatwić dokończenie rozpatrywania wniosków, o których mowa w ust. 1, Komisja uprawniona jest do przyjmowania, zgodnie z art. 36, aktów delegowanych dotyczących przepisów proceduralnych niezbędnych do ich rozpatrzenia, w tym informacji, które powinny przedłożyć państwa trzecie.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe dotyczące zapasów produktów ekologicznych wytworzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007

Produkty wytworzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 i wprowadzone do obrotu przed 1 lipca 2017 r. mogą znajdować się w obrocie po tej dacie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 44

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr [...] [w sprawie kontroli urzędowych]

W rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXXX (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 pkt 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„38. „organ delegowany” oznacza osobę trzecią, której właściwe organy powierzyły konkretne zadania związane z kontrolą urzędową lub inne czynności urzędowe;

39. „organ kontroli produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych” oznacza jednostkę administracji publicznej państwa członkowskiego, której właściwe organy przekazały, w całości lub częściowo, swoje kompetencje w związku ze stosowaniem prawodawstwa Unii w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), w tym w stosownych przypadkach odpowiedni organ państwa trzeciego lub działający w państwie trzecim;”;
2. Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy odpowiedzialne za weryfikację zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), mogą przekazać zadania związane z kontrolą urzędową lub inne czynności urzędowe jednemu lub większej liczbie organów

kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych. W takich przypadkach każdemu z nich przydziela się kod.”;

b) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) organów kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, o których mowa w ust. 3;”;

3. Artykuł 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z produktami ekologicznymi oraz chronionymi nazwami pochodzenia, chronionymi oznaczeniami geograficznymi i gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami

1. W związku z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), właściwe organy:

a) w przypadku niezgodności wpływającej na integralność produktów ekologicznych na jakimkolwiek etapie produkcji, przygotowania, dystrybucji i wywozu, w szczególności wskutek zastosowania zakazanych lub niedozwolonych substancji i technik albo wymieszania z produktami nieekologicznymi, dopilnowują, by na etykietach i w reklamach danej partii lub serii produkcyjnej nie pojawiło się odniesienie do produkcji ekologicznej;

b) w przypadku powtarzania się przypadków niezgodności lub stałej niezgodności, dopilnowują, by, oprócz zastosowania środków, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, danym podmiotom lub grupie podmiotów, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 6 i 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [produkcja ekologiczna]*, zakazano wprowadzania do obrotu produktów zawierających odniesienie do produkcji ekologicznej, oraz by ich certyfikaty ekologiczne zostały, stosownie do okoliczności, zawieszone lub cofnięte.

2. Komisja uprawniona jest do przyjmowania, zgodnie z art. 139, aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) i k), oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

3. W związku z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ustanawia się przepisy dotyczące:

a) dodatkowych szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów, oprócz tych przewidzianych w art. 4, 8, 9, 10 ust.1, art. 11-13, 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36; jak również oprócz art. 25, 26, 28, 29, 30 i 32; w odniesieniu do zatwierdzania i nadzorowania organów delegowanych, jak również art. 85-90 dotyczących certyfikacji urzędowej;

b) dodatkowych wymagań oprócz tych, o których mowa w art. 8 ust. 1, w odniesieniu do oceny ryzyka i określenia częstotliwości kontroli urzędowych oraz w stosownych przypadkach pobierania próbek, z uwzględnieniem ryzyka wystąpienia niezgodności;

c) częstotliwości kontroli urzędowych podmiotów oraz przypadków i warunków, w których takie podmioty są wyłączone z określonych kontroli urzędowych;

d) metod i technik przeprowadzania kontroli urzędowych oprócz tych, o których mowa w art. 13 i art. 33 ust. 1–5, oraz szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zapewniania identyfikowalności produktów ekologicznych na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji oraz w celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j);

e) dodatkowych działań i środków oprócz tych przewidzianych w art. 134 ust. 2 i 3, w przypadku podejrzenia niezgodności, dodatkowych kryteriów oprócz tych, o których mowa w art. 135 ust. 1 tiret drugie, oraz dodatkowych kryteriów i środków oprócz tych przewidzianych w art. 135 ust. 2 oraz w ust. 1 niniejszego artykułu w przypadku niezgodności;

f) dodatkowych wymagań oprócz tych określonych w art. 4 ust. 1 lit. f), w odniesieniu do pomieszczeń i sprzętu koniecznych do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz dodatkowych warunków i obowiązków oprócz tych, o których mowa w art. 25, 26, 28, 29, i w art. 30–32, w odniesieniu do przekazania zadań związanych z kontrolą urzędową i innych czynności urzędowych organom delegowanym;

g) dodatkowych obowiązków sprawozdawczych oprócz tych, o których mowa w art. 12, 28 i 31, dla właściwych organów, organów kontrolnych i organów delegowanych odpowiedzialnych za kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe;

h) szczegółowych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia i funkcjonowania mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV, w tym wymiany informacji dotyczących przypadków niezgodności lub prawdopodobieństwa niezgodności, między właściwymi organami, organami kontrolnymi i organami delegowanymi.

4. W związku z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k) w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ustanawia się przepisy dotyczące:

a) dodatkowych wymogów, metod i technik oprócz tych, o których mowa w art. 11 i 13, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności ze specyfikacjami produktu i wymogami dotyczącymi oznakowania;

b) dodatkowych metod i technik oprócz tych, o których mowa w art. 13, w odniesieniu do przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zapewniania identyfikowalności produktów wchodzących w zakres przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji oraz w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami;

c) szczególnych dodatkowych kryteriów dodatkowych i treści oprócz tych określonych w art. 108 w celu przygotowania stosownych części wieloletniego krajowego planu kontroli określonego w art. 107 ust. 1 oraz szczególnych treści dodatkowych sprawozdania określonego w art. 112;

d) szczegółowych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV;

e) szczegółowych środków, które należy wprowadzić, oprócz tych, o których mowa w art. 135 ust. 2, w przypadku niezgodności i poważnej lub powtarzającej się niezgodności.

5. W stosownych przypadkach akty delegowane, o których mowa w ust. 3 i 4, wprowadzają odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w tych ustępach.

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...].”

4. a) w art. 128 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, z wyłączeniem art. 1 ust. 2 lit. d), e), g), h) i j), Komisja może w drodze aktów wykonawczych uznać, że środki zastosowane w państwie trzecim lub jego regionach są równoważne z wymogami określonymi we wspomnianych przepisach na podstawie:

a) dogłębnej analizy informacji i danych przedstawionych przez zainteresowane państwo trzecie na podstawie art. 124 ust. 1;

b) w stosownych przypadkach, zadowalającego wyniku kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 119 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.”

5. a) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku środków należących do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) niniejszego rozporządzenia, Komisję wspomaga Komitet ds. Produkcji Ekologicznej ustanowiony w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [produkcja ekologiczna].”

Artykuł 45

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.⁵².

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

⁵² Co najmniej 6 miesięcy po dacie wejście w życie.

Ocena skutków finansowych regulacji

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kontrolach urzędowych] i uchylające rozporządzenie (WE) nr 834/2007

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁵³

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**⁵⁴

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

X Wniosek/inicjatywa dotyczy działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Wniosek dotyczy sposobu, w jaki przepisy dotyczące produkcji ekologicznej przyczyniają się do realizacji priorytetów politycznych strategii „Europa 2020” w zakresie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, a w szczególności stworzenia konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach, wspierania gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia zapewniającej spójność społeczną i terytorialną oraz wspierania procesu przechodzenia na zasobooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Szczegółowe cele wniosku to:

- usunięcie przeszkód na drodze do rozwoju produkcji ekologicznej w Unii,
- zagwarantowanie uczciwej konkurencji dla rolników i podmiotów oraz poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego,
- podtrzymanie lub pogłębienie zaufania konsumentów do produktów ekologicznych.

Zgodnie ze wspólnymi ramami monitorowania i oceny wspólnej polityki rolnej (WPR) na lata 2014-2020⁵⁵, wniosek przyczynia się do realizacji następujących ogólnych celów: „zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań na rzecz klimatu” poprzez dostarczanie dóbr publicznych (głównie środowiskowych) oraz „łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej” i „rentownej produkcji żywności” poprzez „sprostanie oczekiwaniom konsumentów” oraz „poprawę konkurencyjności sektora rolnego i zwiększanie udziału w łańcuchu żywieniowym” w ramach pierwszego filaru

⁵³ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań - ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

⁵⁴ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

⁵⁵ Artykuł 110 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej.

WPR.

Poza tym wniosek przyczynia się do realizacji ogólnego celu zakładającego „zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi oraz działania na rzecz klimatu” poprzez przywrócenie, ochronę i ulepszanie ekosystemów (priorytet 4) w ramach filaru II WPR.

Wniosek powiązany jest ze środkami wspieranymi zarówno w ramach filaru I (płatności bezpośrednie i rynki), jak i drugiego filaru WPR.

Działanie ABB, którego dotyczy wniosek: 05 04 Rozwój obszarów wiejskich (oraz 05 02 Interwencje na rynkach rolnych i 05 03 Pomoc bezpośrednia).

1.4.2. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Pozytywny wizerunek rynkowy dzięki zwiększonemu zaufaniu konsumentów, co powinno umożliwić uzyskiwanie wyższych cen za produkty ekologiczne oraz przyciągnąć do sektora nowe podmioty,

Zaprzestanie stosowania wyjątków powinno przyczynić się do tworzenia ekologicznych materiałów, zwłaszcza nasion.

Jaśniejsze i prostsze reguły produkcji uczynią sektor bardziej atrakcyjnym.

Konkurencja będzie uczciwsza dzięki większej harmonizacji, prostszym i jaśniejszym przepisom oraz odejściu od stwierdzania równoważności na rzecz stwierdzania zgodności pozwalającej na uznanie organów kontrolnych w państwach trzecich,

Zwiększaniu zaufania konsumentów służyć mają zharmonizowane reguły produkcji uwzględniające kwestie będące aktualnie przedmiotem troski społeczeństwa (dobrostan zwierząt, systemy zarządzania środowiskiem dla przetwórców i handlowców).

Podejście oparte na ocenie ryzyka ma zwiększyć skuteczność i efektywność kontroli oraz przyczynić się, wraz z bardziej wiarygodnym systemem przywozu, do zapobiegania oszustwom,

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Główne wskaźniki uzyskiwanych wyników we wspólnych ramach monitorowania i oceny to:

- udział areалу przeznaczonego pod produkcję ekologiczną w wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych;
- udział zwierząt gospodarskich hodowanych w ramach produkcji ekologicznej w łącznej liczbie inwentarza.

A główne wskaźniki uzyskanych produktów to:

- areal przeznaczony pod produkcję ekologiczną (w trakcie konwersji i w pełni przekształcony);
- liczba certyfikowanych podmiotów ekologicznych.

W kontekście rozporządzenia monitorowane będą także następujące wskaźniki uzupełniające:

- zwierzęta gospodarskie (liczba zwierząt hodowanych w ramach produkcji ekologicznej oraz ekologicznych produktów pochodzenia zwierzęcego);

- produkcja roślinna i przetwarzanie roślin (liczba podmiotów oraz wartość/wolumen produkcji z podziałem na poszczególne rodzaje działalności gospodarczej);
- liczba stosowanych wyjątków i liczba zlikwidowanych wyjątków,
- znajomość unijnego logo ekologicznego i zaufanie do niego (badanie Eurobarometru).

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Ogólny cel ram legislacyjnych, jakim jest trwały rozwój produkcji ekologicznej, nie został jeszcze w pełni zrealizowany. Prowadzi to do utraconych możliwości dla rolników i podmiotów w Unii (w ostatniej dekadzie areal gruntów przeznaczonych pod produkcję ekologiczną zwiększył się jedynie dwukrotnie, podczas gdy rynek zwiększył się czterokrotnie), ryzyka ograniczenia ekspansji rynku ekologicznego a także ryzyka ograniczenia korzyści środowiskowych związanych z produkcją ekologiczną.

Główne czynniki to: regulacyjne i pozaregulacyjne przeszkody dla rozwoju produkcji ekologicznej w Unii; ryzyko podważenia zaufania konsumentów, zwłaszcza ze względu na fakt, że istnieje wiele wyjątków od reguł produkcji ekologicznej, które osłabiają te reguły oraz ze względu na przypadki nadużyć, do których dochodzi wskutek niedociągnięć w systemie kontroli oraz systemie przywozu; nieuczciwa konkurencja między podmiotami w Unii i państwach trzecich; jak również problemy z opracowaniem i egzekwowaniem przepisów prawnych, zwłaszcza problemy z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego ze względu na luki w prawodawstwie oraz różne podejścia we wdrażaniu.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej:*

Obecny wniosek stanowi aktualizację systemu jakości istniejącego w ramach wspólnej polityki rolnej.

Wytwarzanie produktów rolnych i środków spożywczych, a także obrót nimi na rynku wewnętrznym oraz zagwarantowanie funkcjonowania rynku wewnętrznego należą do kompetencji Unii. Kompetencje w obu powyższych obszarach są dzielone z państwami członkowskimi.

Ogólnounijny system jest bardziej wydajny niż 28 różnych systemów oraz umożliwia prowadzenie bardziej efektywnej i spójnej polityki handlowej wobec globalnych partnerów handlowych, zwłaszcza dzięki zwiększeniu siły negocjacyjnej Unii.

Logo ekologiczne Unii Europejskiej powinno obejmować produkty odpowiadające wspólnemu zestawowi reguł stosowanych w całej Unii.

Obszary, w których niezbędna jest harmonizacja, obejmują: wyjątki od reguł oraz działania na rzecz ochrony integralności produkcji ekologicznej, w tym wspólne podejście do reagowania na występowanie pozostałości niedozwolonych substancji w produktach ekologicznych.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W 2013 r. przeprowadzono zewnętrzną ocenę unijnego prawodawstwa w obszarze rolnictwa ekologicznego⁵⁶. W jej ramach przeanalizowano w szczególności kwestię odpowiedniości reguł produkcji oraz przepisów dotyczących kontroli, przywozu i

⁵⁶

Sanders, J (red.) 2013: Evaluation of the EU legislation on organic farming, Thünen Institute of Farm Economics
http://ec.europa.eu/agriculture/evaluation/market-and-income-reports/organic-farming-2013_en.htm

znakowania produktów ekologicznych. W ocenie stwierdzono, że większość przepisów ustanowionych w ramach legislacyjnych produkcji ekologicznej jest odpowiednia do realizacji celów tych ram. Ustalono jednak także szereg niedociągnięć, proponując zalecenia mające służyć poprawie przepisów. Zalecenia te zostały należycie uwzględnione w niniejszym wniosku.

Europejski Trybunał Obrachunkowy skontrolował skuteczność systemu kontroli produkcji, przetwarzania, dystrybucji i przywozu produktów ekologicznych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007. Wyniki opublikowane w specjalnym sprawozdaniu ETO nr 9/2012 wskazują na szereg niedociągnięć, zawierają również zalecenia dotyczące ulepszeń, które zostały uwzględnione w niniejszym wniosku.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia:*

Wniosek jest zgodny z nową WPR, np. z nowym rozporządzeniem o płatnościach bezpośrednich⁵⁷, w myśl którego gospodarstwa ekologiczne korzystają faktycznie z nowej, pro-ekologicznej płatności, jak również z nowym rozporządzeniem w sprawie rozwoju obszarów wiejskich⁵⁸ przewidującym szczególne środki sprzyjające rolnictwu ekologicznemu, a także z nową wspólną polityką rybołówstwa.

Wniosek jest także zgodny z wnioskiem dotyczącym nowego rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych dotyczących żywności i pasz oraz z zasadami inteligentnych regulacji.

1.6. **Okres trwania działania i jego wpływ finansowy**

☐ Wniosek/inicjatywa o ograniczonym okresie trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

X Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. **Przewidywane tryby zarządzania⁵⁹**

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- X przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

X **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzenie pośrednie** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009.

⁵⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005.

⁵⁹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Państwa członkowskie przekazują corocznie Komisji informacje niezbędne do wprowadzenia w życie i monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie przekazują również Komisji coroczne informacje na temat kontroli przeprowadzonych w celu zagwarantowania zgodności z wymogami w zakresie produkcji ekologicznej, w ramach ich wieloletnich krajowych planów kontroli oraz rocznych sprawozdań, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie kontroli urzędowych.

Państwa trzecie uznane za równoważne oraz organy kontrolne lub jednostki certyfikujące uznane za zgodne na potrzeby przywozu produktów ekologicznych do Unii przedkładają Komisji roczne sprawozdania zawierające informacje niezbędne do wykonania wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyka

Możliwe do ustalenia ogólne ryzyka związane z przepisami rozporządzenia dotyczą skuteczności wniosku a nie wydatków UE, ze względu na stosunkowo nieznaczne kwoty wchodzące w grę:

zharmonizowane reguły produkcji likwidujące wyjątki mogą, na początkowym etapie, stwarzać problemy dla niektórych podmiotów i zniechęcać do zaangażowania w system produkcji ekologicznej;

okres przejściowy na przejście z systemu równoważności do systemu zgodności, jeżeli chodzi o przywóz produktów ekologicznych do Unii, może nie gwarantować w pełni równych szans;

zastąpienie corocznych kontroli fizycznych wszystkich podmiotów, niezależnie od ich profilu ryzyka, podejściem kontrolnym w pełni opartym na ocenie ryzyka, może być

uznawane za niewłaściwe przez niektóre zainteresowane podmioty lub organy kontrolne i jednostki certyfikujące w państwach członkowskich.

Inne ryzyka mogą wiązać się z niedociągnięciami w zakresie egzekwowania, mianowicie wprowadzaniem w życie przez właściwe organy oraz organy kontrolne i jednostki certyfikujące w państwach członkowskich i państwach trzecich, oraz nadzorem ze strony Komisji.

Doświadczenia uzyskane przy wprowadzaniu w życie rozporządzenia (WE) nr 834/2007 – w tym dzięki результатам audytów, opiniom zainteresowanych podmiotów w ramach oceny skutków oraz zaleceniom zawartym w analizach zewnętrznych i ocenie zewnętrznej zostały należycie uwzględnione przy opracowywaniu wniosku, by ograniczyć te ryzyka. Szczególną uwagę zwrócono na ograniczenie ryzyka związanego z potencjalnymi niedociągnięciami we wprowadzaniu w życie, podejmując wysiłki na rzecz ustanowienia jaśniejszych przepisów, łatwiejszych do zarządzania i kontroli.

2.2.2. *Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.*

Wydatki związane z niniejszym wnioskiem będą realizowane przez Komisję w ramach zarządzenia bezpośredniego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 32 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii – rozporządzenia finansowego.

Zgodnie z wymaganiami rozporządzenia finansowego dyrektor generalny ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich ustanowił strukturę organizacyjną oraz procedury kontroli wewnętrznej służące osiągnięciu celów w zakresie realizowanej polityki i kontroli, zgodnie z normami kontroli wewnętrznej przyjętymi przez Komisję i z uwzględnieniem ryzyk związanych ze środowiskiem, w którym polityka ta jest realizowana.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu.*

Wydatki związane z niniejszym wnioskiem nie doprowadzą do podwyższenia poziomu błędów w zakresie Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), ze względu na stosunkowo niewielkie kwoty wchodzące w grę.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, by przy podejmowaniu działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, interesy finansowe Unii podlegały ochronie poprzez zastosowanie środków mających zapobiegać nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w przypadku ustalenia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, jak również poprzez zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz, tytułem IV rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki. OLAF upoważniony jest do prowadzenia kontroli i inspekcji na miejscu u podmiotów gospodarczych, których dotyczy bezpośrednio lub pośrednio takie finansowanie, zgodnie z procedurami ustanowionymi w

rozporządzeniu Rady nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r., w celu ustalenia, że doszło do nadużyć finansowych. Decyzje, umowy i zamówienia wynikające z wykonywania rozporządzenia wyraźnie uprawniają Komisję, w tym OLAF i Trybunał Obrachunkowy, do prowadzenia takich audytów oraz kontroli i inspekcji na miejscu.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [...] [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽⁶⁰⁾	państw EFTA ⁶¹	krajów kandydujących ⁶²	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
2	05 04 60 02 Operacyjna pomoc techniczna	Zróżnicowane	/NIE	/NIE	/NIE	/NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

⁶⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

⁶¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁶² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Dział wieloletnich ram finansowych	2	Zrównoważony wzrost gospodarczy: zasoby naturalne
---	---	---

Dyrekcja Generalna: AGRI			2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁE M
• Środki operacyjne									
05 04 60 02 Operacyjna pomoc techniczna *	Środki na zobowiązania	(1)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Środki na płatności	(2)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁶³									
		(3)							
OGÓŁEM środki** dla Dyrekcji Generalnej AGRI	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710

* Obecnie kontrola przywozu produktów ekologicznych odbywa się za pośrednictwem systemu TRACES, który jest częściowo finansowany z tej pozycji, a wniosek nie powinien raczej zwiększyć kwot potrzebnych na funkcjonowanie tego systemu. Oprócz już istniejących narzędzi w zakresie przywozu rozporządzenie przewiduje, że cała produkcja ekologiczna wprowadzona na rynek UE będzie musiała uzyskać certyfikat elektroniczny, dlatego niezbędne jest rozciągnięcie zakresu tego certyfikatu przywozowego na produkty na terytorium Unii. Konieczne będzie stworzenia narzędzia informatycznego w ramach architektury systemu Traces (którego koszt szacowany jest na 500 000 EUR) na potrzeby certyfikatu elektronicznego dla wewnętrznej produkcji ekologicznej przewidzianego w art. 23 wniosku Komisji, by zagwarantować możliwość stosowania certyfikatu od dnia 1 stycznia 2016 r. Koszty utrzymywania narzędzia szacuje się na 110 000 EUR rocznie.

⁶³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

* W art. 10 wniosku przewiduje się ponadto harmonizację bazy danych nasion ekologicznych: aby zagwarantować stworzenie tej osobnej bazy nasion, wsparcie techniczne ze strony Unii (o szacunkowej wartości 300 000 EUR) ma zostać sfinansowane z tej pozycji odrębnie od systemu TRACES. Koszty utrzymania szacowane są na 120 000 EUR w pierwszym roku po stworzeniu bazy oraz 60 000 EUR w kolejnych latach.

			2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Środki na płatności	(5)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)							
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Środki na płatności	=5+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710

** Narzędzia informatyczne zostaną sfinansowane w ramach wsparcia technicznego Komisji zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr XXX/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005. Kwoty te przewidziane są także w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014-2020.

Dział wieloletnich ram finansowych	5	Administracja
---	----------	---------------

mln EUR.

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: AGRI								
• Zasoby ludzkie		-	-	-	-	-	-	-
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna AGRI	Środki	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

mln EUR.

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych Środki	Środki na zobowiązania	0 927	0 357	0 225	0 225	0 225	0 225	2 184
	Środki na płatności	0 927	0 357	0 225	0 225	0 225	0 225	2 184

na zobowiązania								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania (mln EUR)

Określić cele i produkty			2016		2017		2018		2019		2020		OGÓŁEM	
	REALIZACJE (produkty)													
	Rodzaj ⁶⁴	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY ⁶⁵			Stworzyć warunki dla zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi, wspierając przechodzenie na zasobooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę.											
Produkt	Areal przeznaczony pod produkcję ekologiczną (liczba ha)													
Produkt	Areal w trakcie przekształcania (liczba ha)													
Produkt	Liczba certyfikowanych podmiotów ekologicznych.													
Produkt	Liczba certyfikowanych producentów ekologicznych.													
KOSZT OGÓŁEM														

⁶⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁶⁵ Zgodnie ze wspólnymi ramami monitorowania i oceny WPR, od 2014 r. ustanowione zostaną wspólne ramy monitorowania i oceny od 2014 r., dlatego tabele ze wskaźnikami zostaną należycie wypełnione na późniejszym etapie.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie	-	-	-	-	-	-	-
Pozostałe wydatki administracyjne	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0 474
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0 474

Poza DZIAŁEM 5⁶⁶ wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie							
Pozostałe wydatki administracyjne							
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474

OGÓŁEM	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

⁶⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		2015	2016	2017	2018	2019	2020
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		18	18	18	18	18	18
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)		3	3	3	3	3	3
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM (*)		21	21	21	21	21	21

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Opracowanie polityki Wdrażanie polityki Planowanie, programowanie, monitorowanie i nadzór Relacje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami Negocjacje oraz reprezentowanie Komisji w stosunkach z państwami trzecimi Relacje z innymi instytucjami i organami Unii
Personel zewnętrzny	Wspieranie wdrażania polityki, monitorowanie i kontakty z państwami trzecimi i zainteresowanymi podmiotami

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne